

Investice do olympijských her v Soči, str. 1

Nová vláda Bohuslava Sobotky začala, str. 4

Když na Ukrajině rádi diktatura, str. 5

Slovenský Marián Bango bude zpívat pro nás, str. 14

ENGLISH
LANGUAGE
SUPPLEMENT

FEBRUARY 6, 2014

No 3 (2839)

Volume 65 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.masaryktown.ca

Dokument M. Rešovské

Zajímavý námět v pořadí druhého dokumentu týmu TV Nova Vize Markety Rešovské s názvem Theatre Around the Corner přivede diváka do období disidentské a porevoluční dramatické tvorby na scéně vancouvervé Divadla Za rohem.

Dokument jeho tvůrci věnovali členům nejstarších divadelních scén na západním pobřeží Kanady, po zasloužle zejména představiteli spolků, dramaturgové, režisérové, producentovi a herci, lékaři prof. Josef Skálovi. Ten nás provází nejen svým bohatým a naplněným profesionálním a divadelním životem, ale i zasvěcuje do hledání forem k naplnění poslání divadla jako takového v imigrační komunitní společnosti. O problematice uvádění dramat disidentských autorů na scéně amatérského divadla hovoří také odborníci jak z Česká - kupř. český teatrolog a literární a divadelní kritik prof. Vladimír Just, český herec, scenárista a režisér Andrej Krob, tak i bývalý disident blízci spolupracovníci českého disentu v Vancouveru - profesorka emeritka Univerzity Britské Kolumbie Goets Stankiewiczová a další.

Úzasný není jen pohled vzdálence a vědec na vlastní profesii lékaře a na vztah k pacientovi, ale i na vztah divadelník - divák. "Lidé mi říkají, ty jsi strávil půl roku nebo rok života pro tři představení. A nic po nich nezůstane. Okamžík na scéně se nedá zaznamenat, je naopak vcelkově, po divadelním představení nezůstane nic... ale zustane stopa na akashičkém poli, zůstává to v nás, je to ten dotek toho okamžiku..."

Závěrem se protagonistu dokumentu vyznává: "Praha ve mně zůstala, ale to mi nepřekáží v tom, abych byl šťastný tam, kde žiju, v kultuře a ve společnosti, ve které žiju teď, a specificky ve Vancouveru, protože ty dva životy se nepřekrývají. Praha je nejkrásnější středověké staré město, kde je všechna historie, a Vancouver je nové město, v Praze mi to dává genetickou vzponku, kterou si nesu v sobě a ve Vancouveru zase prostor, kde ji mohu uplatnit..."

Film nelze zhlednout jenom jednou. Je nutné se k němu vracet a nanovalouchat moudrému vyprávění prof. Skály. Určitě by neměl chybět v našich knihovničkách.

Dík za dobrou práci jeho tvůrcům: Markétě Rešovské, Igoru Rešovskému, Sebastianu Slepčíkovi, Jozefu Karolymu a Barbaře Sheriff (překladatelka, film je opatřen anglickými titulky). Dokument předvede nejprve kanadská televize OMNI, až poté bude moci být zkopirován na DVD. Vice info: (647)892 6912

Rusko pořádá patrně nejdražší sportovní akci historie. Olympiáda v Soči je poníkem nového sebevědomého Ruska a jeho ještě sebevědomějšího vůdce Vladimíra Putina, který ukazuje světu ruskou velikost – ať to stojí, co to stojí.

OMRAČUJÍCÍ ČÍSLA

Kompletní účet za olympiádu mezi pobřežím Černého moře a úpatím Kavkazu nejspí dosáhl 45,8 až 52 miliard dolarů (v přepočtu na korunu zhruba bilion). V tomto rozpětí se poohýbá většina kalkulaček a odhadů. Pro srovnání: Tutéž sportovní akci před čtyřmi lety ve Vancouveru uspořádali Kanadani za 8,7 miliardy amerických dolarů a dosud nejdražší olympiáda před šesti lety v Pekingu jich spolykala 44 miliard.

Jenže to byla „velká“ letní olympiáda. V Pekingu pořádali 302 soutěží, v Soči jich bude 98. Pokud náklady na olympiádu u Černého moře zaokrouhlíme na 50 miliard, jedna sada medailí vyjde Rusy na 510 milionů dolarů. Číňané na ni spotřebovali 146 milionů a Kanadani, kteří na západním pobřeží organizovali 86 soutěží, 101 milionů.

A ještě srovnání se zatím poslední olympiádou v Londýně: Britové v roce 2012 zvládli letní hry za necelých 14 miliard dolarů. Stejně jako v

Megalomanská zimní olympiáda

Pekingu si přítom v britské metropoli sportovci rozdělili 302 sad medailí. To znamená, že jedna soutěž stálá 46 milionů dolarů, jedenáctkrát méně než v Soči. Podstatně však nejsou jen peníze. Patří se připomenuout, že ve Vancouveru nebo Londýně nebyl kvůli olympiádě nikdo nucen opuslit svůj domov. Zato při výstavbě hlavního olympijského areálu v Soči s arogancí hodnou sovětských vůdců vystěhovali více než tisíc obyvatel. Jejich domy srovnaly buldozery se zemi.

„ETO DĚLO PUTINA“

Není sporu o tom, že olympiáda v Soči – „eto dělo Putina“. Před ruským vladarem žádný vůdce státu s takovou vehemencí olympijské hry pro svou zemi neprosazoval.

Vladimir Vladimirovič, který má v Soči daču, neváhal před sedmi lety jako šéf státu letět na druhou stranu zeměkoule do metropole Guatemaly, kde olympijský výbor o hostitelství her rozhodoval. Projev k delegátům tam překvapivě pronesl zčás-

ti v angličtině a francouzštině. Přede vším však slíbil, že ruská vláda hry v Soči podpoří šestí miliardami dolarů. Tato suma na delegáty zjevně zapůsobila. Není divu: Také v olympijském hnutí platí, že „o peníze jde až v první řadě“.

Putin svými „něfti rubly“ smetl konkurenici – rakouský Salzburg a jihokorejský Pchjongčchang. Obě města se takovou vladní injekcí jako Soči pochlubit nemohla. Je přitom zjevné, že když se delegáti drželi idejí zakladatele novodobých olympij-

ských her Pierre de Coubertina a litery Olympijské charty, Putinovo Soči by olympiádu neziskalo. Vzdýl Coubertin a jeho souputníci požadovali, aby hry nebyly svěřovány státům, ale městům. Nepráli si, aby se z nich stalo téma státní prestíže a mezinárodní politiky. Také proto jsou v kapitolách popisujících při-

„Mně ta emigrace vůbec nevadila, a i když je mi tolik, chtěla bych ještě emigrat – za sluníčkem. V Africe bylo světové podnebí – teplo, krásné, ráno jsme se koupali v moři, na vánoce, v nejlepším prosincovém počasí jsme dostávali čtyři týdny dovolené a stanovali jsme...“, uzavřela krátké posezení u příležitosti svých 80. narozenin paní Danuška Janoušová, která kolem sebe rozdlává optimismus a dobrou náladu. Nevím, kolikrát jsme ji slyšeli s vůbec na něco stěžovat: „To člověk musí brát, jak to v životě jde. Umím se dobře vyrovnávat s nepříjemnými situacemi, nedělám z věcí tragédii...“

Snad nejtěžší byla pro ni ztráta manžela, ovdověla před sedmi lety – jak to řešila?

„Když jsem přišla domů večer a bylo prázdro, tak to bylo těžké, ale říkala jsem si, zrovna tak to mohlo postihnout mě a pak by Josef tady zůstal sám. Také by to musel zvládnout. Ríkala jsem si, že mám pro koho žít – tři pravnučky, dvě vnučky, děti... A mám ráda kolem sebe lidi – to se cítím spokojená. Nedeslá jsem doma, zašla jsem si do restaurantu Praha tady na Masaryktownu, seznámila jsem se

tam s mnoha lidmi, chodily jsme s paní Kudějovou divat se třeba na fotbal mladých tady v parku, chodila jsem s rodiči, kteří navštěvovali děti v Kanadě po různých příležitostech, abych jim ukázala co a jak – velkemu zájmu se těšily obvykle garaje sýpky.

A zdravotník? „Nejsem háklivá a pokud nemusím, tak se k doktorům nehnou, dřívěj jsem měla dr. Havlíčku, ale je na důchodku, tak jsem přešla ke Káňánovi.“

Musím říct, že je velice dobrý, do ničeho člověka neutí, jen se zeptá, a když mu řeknu, že se mi to či ono nezdá, tak se ho domene. Moc si rozumíme...“

Danuška oslavila svoje požehnané narozeniny 21. ledna. „Narodila jsem se na Vinohradech, v německé klinice. V Praze žila skoro 35 let. Párkrát se tam také stěhovali – Vysoký, Hloubětín, vdávala se ve svých nejelých dvaceti, tenkrát byl takový věk vůči normální, manželovou bylo o deset víc. Byl soustružník – vlastně celý svůj život. „Mně se to líbilo,

neměla jsem ráda ty mládoučké nápadníky. Dělala jsem tehdy zdravotnickou školu pro Zubní laboranty, ale můj táta přišel s návrhem, že berou do technické kanceláře v Pragovce kresliče, kde bych si i více vydělala... zkusila jsem to, libo se mi pracovat také na tajných vojenských projektech a tak jsem tam zůstala vlastně až do emigrace. Děti se nám narodily

hned po sobě. Když jsme emigrovali, bylo jim 14 a 15 let.“

„Co nás vedlo k emigraci? Můj muž se o politiku nestaral nikdy. Ale jednoho dne přišel od kamaráda, že pojedeme do Rakouska, kde žila kamarádova teta. Ta nám každému poslala pozvání, jak se to muselo tehdy dělat, abychom mohli vůbec požadat o výcestování do zahraničí. Došla jsem povolení na 14 dnů, ale muž měl za tři dny nastoupit na vojenskou službu, tak měl povole-

ni jenom na ty tři dny. Odevzdal výjenskou knížku, ale nemohl se zbavit dojmu, že ten úřádník tušil, co máme za luben, a vyrázlí jsme. Pro emigraci jsme se rozhodli 31. 3. 1969. Odjeli jsme vlakem do Vídni, kde nás ubytovali známí, kteří tam měli restauraci. Vyrázili jsme do světa s 500 korunami v kapse, zbytek – větší samo-

my jste ty peníze skutečně dostávali... Pak jsme žili asi jen deset dnů ve sběrném lágru v Treiskirchenu, a příšly nabídky. Kanada nebrala, Evropu jsme nechchtěli – a jeden mládenec letěl do Jižní Afriky, kde měl kamaráda. Přý poletě také. My jsme o té zemi vůbec nic nevěděli, neměli jsme tušení, kam se vlastně vydáváme, jenom to jeho vyprávění.

A při této příležitosti si vzpomínám na úžasnou paní konzulku, která nám povídala výbavou – neměli jsme žádné doklady o vzdělání apod., ale přesto nedělala potíže a pomohla nám s tím, že jakmile je budeme mít, že na ní nezapomeneme a pošleme ji kopie. To jsme samozřejmě po čase také udělali. Její služnost nás zavazovala.

Nasedli jsme do letadla, v cíli na nás čekaly autobusy. Pokud si vybavují, ve stejně době tam emigrovalo na pět tisíc Čechů. Nejvíce do Johannesburgu. Ubytovávali nás v hotelích, pak jsem si vyhledal byt. Bytů bylo dost a všechny na vysoké úrovni, se zvláštním oknem pro větrání, záclony oddělené od koupelen, a také s okýnky, stejně jako kuchy-

OSMDESÁTINY

zřejmě, jsme zapomněli doma na stole v našich občanských průkazech... a tak nám je později tatínek posílal po častečně od koupenel, a také s okýnky, stejně jako kuchy-

KE DNI

Je docela přirozené, že rychlým krokem přiblížující se ZOH v Soči dočela překrývají události kdekoliv na Zemi, dokonce i v Česku. Zdá se, že obyčejnému smrtelníkovi přijde dočela vhod změna společenského téma. Vzdyť si toho napětí v poslední době užil dost - takové ustavování nové vlády pod takto vedenou prezidentu Zemanem - pardon Bohuslavu Sobotky, který se konečně po 83 dnech čekání přeče jenom dočkal jmenování předsedou vlády, vyčerpal nejen trpělivost národa, ale i jeho finanční zdroje.

Jenže, jak už to v tomto světě bývá, musí ještě ani ne načatou radost ze sportovního zápolení narušit poúčastnost záškodníků - jak všechna média potvrdila, německy psaný list a sledovaný zřejmě z Ruska vyhrozuje únosem dvou rakouských sportovců - sjezdárky Bernadette Schmidlové a skeletonekty Janine Flockové, když předtím do státu vyhružné dopisy skoro všechny olympijské výbory.

Na bezpečnost ve městě bude dohlížet 70 tis. policistů a vojáků, mimořádné jednotky rozmístěny v horách a na černomořském pobřeží atd. Ruskou vládu bude bezpečnost stát v přepočtu 40 mil. Kč, což je dvakrát více než na letních hrách v Londýně. Američtí specialisté konzultovali se svými ruskými kolegy bezpečnostní opatření v Soči. Deset agentů FBI bude působit v Moskvě a deset v Soči. Americký list USA Today informoval o tom, že Španělé státy vypracovaly plán evakuace amerických sportovců v případě teroristické hrozby nebo útoku. Delegaci Spojených států do bezpečí připraví pět letadel, která zajistila společnost Global Rescue.

Tak našině sportovcům bude k dispozici zvláštní konzulát. A když už nikdo z české vlády do Soči na zahájení nezavítá (proto, že ministři mají spoustu práce se svými ještě ne zateplenými úřady), dobrou pověst přitele zahraničního prezidenta Zemana, který má v plánu pobyt hned čtyřdenní. Zřejmě věří nejen kvalitám americké FBI, ale i samotnému Putinovi, který se převlékl do lyžařského, aby na vlastní kůži vyzkoušel bezpečnost sportovišť.

Do zahájení her zbývají doslova jenom hodiny a předseda MOV Thomas Bach na televizních obrazovkách ujistuje veřejnost, že některé nedodělky ve vesničkách jsou před tak grandiózní akcí normálně záležitosti a že věří, že vše bude připraveno.

I v tom vážném tématu se ale najdou chvíly pro zasmání: kupř. jméno Soči se už nezbaví přehledu znaků, napodíjející, všechny se na záhadách dělat nesmí - třeba chytat ryby. A také

- kdyby to nebylo opravdové, tak by to řešení bylo vtipné - jak zvýšit kapacitu intimních míst (viz obr. reportéra BBC Stevea Rosenberga na Twiteru kuriozní fotografie toalety v Soči. Tedy dvě, a ještě navíc v jedné kabince).

Jak lze vidět, humor strží věci vždy nepřechází... přejme si, aby vydřel až do konce veleklepé přehlídky sportovních výkonů. Sledujte je s námi, hezký den všem!

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

SO 15.2. od 18.00 – pořádá farnost sv. Václava Společenský ples. Od 19.00 večeře, k tanči a poslechu hraje skupina Miro Letka, vstupné \$30 k mání po každé bohoslužbě v neděli, hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av. Toronto, info a rezervace paní Dana (416) 536- 2468

SO 22.2. v 10.00 – Sokol Kanada pořádá tradiční zimní hry, Horseshoe Valley. Info: anna.sokol@bell.net or wendynewmarket@sympatico.ca or rtmej@rogers.com

SO 22.2. od 18.30 - Akuna Gala 2014, Ballroom Paris A, 3670 Hurontario St., Mississauga, ticket \$120, 1(877)692 5862, (905)848 0128. Příště více.

Výstava výtvarníků, mezi nimiž je Pavel Charousek - malíř a sochař českého původu., a malířka Věra Siffner, se koná pod názvem "Fresh Perspectives Show" v Beaux-Arts Gallery, 70 Main Street N. Brampton, potrvá do 1. března.

SO 2.3. ve 14.30 - Sokolská valná hromada, hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave. ,Toronto, info: wendynewmarket@sympatico.ca

PÁ 21.3. v 19.00 - recitál nevidomého populárního zpěváka Mariána Banga ze Slovenska (se dvěma hosty), kterého prezdivují slovenský Bocelli. Rezervace nutné: Martin (416)289 0283, Milan (905)794 1141 (viz plakát na str. 16)

NE 23. 3. v 17.00 - Nocturna ve městě, recitál manželů Martina Karlická a Many Shiraishi "Duo Ventapane", hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto. Více: nocturnesinthecity@gmail.com, (416)481 7294.

PÁ-NE 11.4.-13.4. - připravuje Nové divadlo představení klasické pohádky Jana Drdy Hrátky s čertem v režii Ludka Bognera. Zaznamenájte si v kalendáři. (Upozorníme, že na 13. duben jsou připraveny Velikonoční trhy.)

NE 13.4. od 11.00 – pořádá Masarykův ústav oblíbené Velikonoční trhy v restauraci Praha na Masaryktownu. Upozorníme, že ve stejném termínu se koná také poslední repríza divadelního představení v Mississauze.

Ne 27.4. v 17.00. – Nocturna ve městě, recitál pražského pianisty Jana Novotného, který předvede Musorgského Obrázky z výstavy. Hala kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.,Toronto. Více: nocturnesinthecity@gmail.com, (416)481 7294.

SO 4.5. ve 12.00 – Spring Festival – Sokol Lunch, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave. ,Toronto, cvičení dětí po obědě. Info: Marie Crhák (416)242-5914, mariecrhak@yahoo.ca

SO 31.5. v 16.30 – Sokol Kanada – gymnastické závody dětí, Fit for Life Gym 601 Magnetic Dr., Unit 21, North York, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynewmarket@sympatico.ca. Týden od 9.6. – Last day for volleyball and Wednesday's adult classes for the season, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., info: hermaneks@yahoo.ca

SO a NE 21.6. a 22.6. – Family two days picnic. Děti budou kempovat na Masaryktownu, hry, BBQ, zpěv u tábora a další, info: hermaneks@yahoo.ca

ČT-NE 26.-29.6. – Sokol Kanada Minislet "Celebration at Masaryktown" Sokol Kanada plánuje sokolský slet s mezinárodní účasti, ale v menší rozsahu. Kromě tradičního sokolského vystoupení (prostrána a národní tanec) jsou na programu závody v gymnastice, atletice a plavání. I společenský program bude bohatý: slet bude zahájen ve ČT večírkem na uvítanou, v PÁ bude kulturní večer se soutěží pódiových skladeb a na sobotu jsou naplánovány dvě taneční zábavy, jedna pro dospělé a jedna pro mládež. Mini sletu se mohou zúčastnit i nečlenové Sokola. Informace o činnosti Sokola v Kanadě a podrobnější informace o Mini sletu najdete na webové stránce www.sokolcanada.ca (Anna Janoušová)

SO 9.8. v 10.00 – Sokol Kanada pořádá Letní sportovní hry na Masaryktownu, v případě deště se akce překládá na následující den, info: anna.sokol@bell.net nebo wendynewmarket@sympatico.ca, or rtmej@rogers.com

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá v 10.00 (do 12.00) - Česká doplňovací škola Masarykova ústavu se koná v učebně, 98 Bathurst St., Tronto. Jamní semestr pokračuje. Pro děti ve věku 5-12 let, info 416. 439 4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kte-

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

rou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info třídní učitelka Mariana Vieweghová - tel. 416.628 3690, email: mvvieweghova@gmail.com, nebo Renata Freibergová - tel. 416.887 9863, email: renata_freiberg@yahoo.com. Zápisné \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát i povídат si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00-11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Dr. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou Mirka.Pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale Blanka. Michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczehcsandslovaks.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – v Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ÚT v 7.30 opakování - vysílá Nová vize v dosahu Ontaria na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: 647.892 6912, Nova Vize, 498 Quebec Ave. Toronto, ON, M6P 2V7, novavize.ca@gmail.com, na www.novavize.com naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV Slovenský svet

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Homolová. Tel: 647.233 3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna.com.

SOKOL TORONTO pravidelné cvičení

PO -20.00 - 22.00 volejbal, ST - muži a ženy 20.00 - 22.00 G. Harvey S.I. 1700 Keele St. Info: Marie Crhákové (416)242-5914, mariecrhak@yahoo.ca

SOKOL TORONTO děti a mládež:

SO 16.30 - 18.30 FIT FOR LIFE GYM, 601 Magnetic Dr. U21, Nort York. Info: Marie Crháková (416)242-5914, email: mariecrhak@yahoo.ca

CALGARY

Navštívte dobrě vybavenou veřejnou knihovnu v Catholic Pastoral Center, 120 - 17 Ave. SW., půjčují tam knihy na měsíc bez poplatku, telefon (403)218-5502, katalog on-line (M. Hlaváček)

PO každé v 15.00 - český a slovenský dětský kroužek „Kulihrášek“ a český a slovenský Dětský klub obnovuje svoji činnost (do 9. 12. t.r.). Rodiče s dětmi se scházejí ve Varsity Bible Church (4807 Valiant Dr. NW). Dětský kroužek je přístupný pro děti do 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. Výuka dětí je rozdělena do dvou skupin. V kroužku děti hrají hry, čtěme jim pohádky, zpíváme v českém a slovenském jazyce.

Dětský klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřený na výuku českého nebo slovenského jazyka a na hry pro starší děti. Rodičovský příspěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádostí a dotazy ochotně vyřídí Andrea Loewen na emailu: andrealoewen@yahoo.ca, (403)270- 8164.

CALGARSKÉ LISTY vydává je zhruba 4x do roka calgarská pobočka ČSSK, roční předplatné \$15, šeky zašlete či pište na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Calgary Branch, PO Box 355, Calgary, T2P 2H9. (Info Božena a Michal Kellnerovi)

EDMONTON

Pobočka ČSSK Edmonton oznamuje, že krajanská soutěž "Kanada objektivem krajanů" je pro rok 2013 uzavřena. Více o výsledku najdete příště. (eb)

PÁ každý - ČSSK Edmonton organizuje od ledna do dubna 11dlný kurz vaření české a slovenské kuchyně, Riverdale Community Hall. Info na webu: www.cssk.ca/edmonton. O kurz je velký zájem. (Dobrý nápad!)

ČSSK a SVU chystají tradiční velikonoční odpoledne - děti budou malovat vajíčka a plést pomázký, provázeno výstavkou kraslic a velikonočních výrobků

Pravidelně jednou v měsíci se členové ČSSK scházejí na piknickích s promítáním českých a slovenských filmů.

Jazykové kurzy češtiny

Společnost pro vědy a umění ve spolupráci s Wirth Institute for Austrian and Central European Studies University of Alberta zorganizoval vyučování češtiny pro začátečníky a pokročilé. Hodiny se konají dvakrát týdně a vede je Stanislav Štěpánik, PhD. student na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Stanislav Štěpánik je v současné době stážista na Wirth Institute v Edmontonu. (Pavel Kužel)

**Číslo 3 vyšlo 6. února,
č. 4 vyjde 20. února, uzávěrka je 15. února 2014.
Noviny vycházejí čtrnáctidenně.
RYCHLÝ SPOJ (647)608 1713 vera.toronto@gmail.com**

KITCHENER-W-G

SO 15.2. od 18.00 - Nezisková organizace Czechs and Slovaks Kitchener-Waterloo pořádá pro všechny členy českých a slovenských komunit a jejich přátelé Winter Gala, Conestoga Place, 110 Manitou Drive, Kitchener. Rezervace hotelového pokoje tel: (519)894-9500, heslo "Winter Gala" za speciální cenu \$99 (pro 2-4 nocožníky) pro účastníky Gala v K-Wmožná Vstupné \$65 na osobu. Info: Blanka email: rbmichale@bell.net nebo cell (519)500-3316

Formální oblek. Závazné rezervace do 10. února 2014.

PO 3.3. - Opravdová láska - český film z 80. let., promítání.

NE každou ve 14.00 (do 16.30) – Český dětský klub "CCC" na adrese Unit #18, Springfield Crescent, Waterloo, za vedení paní učitelky Dashy Fišlové, klub nabízí výuku českého jazyka, kultury a historie. Více info na www.kwczesandslovaks.com.

ÚT každý v 19.00 (do 20.00) - cvičení Sokola, Elizabeth Ziegler School, info: náčelnice Sokola Jana Otrubová (519)884-9185. Noví zájemci jsou vítáni i s rodinami a přáteli.

SO každá 9.00 -11.30 - vyučování české a slovenské školy pro děti JK - 8. třída pod záštitou Waterloo Catholic School District Board. Více informací na www.kwczesandslovaks.com. Pokud se rozhodnete pro finanční nebo materiální podporu, za kterou ve jménu dětí předem děkujeme, pak odeslete na adresu: CAC-Czech or Slovak school, 550 King St.N, POB 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5.

ČASOPIS Dobrý den
vydává ČSSK, objednávka: ekratoch@sympatico.ca, tel. 519.821 3321. Příspěvek laskavě pošlete na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G Branch, 550 King St. N., PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5.

MONTREAL

Sokol - Volejbalový podzim tentokrát skončil 12. prosince a znova začneme v druhé polovině ledna. Informace všem novým zájemcům rád podá náčelník Sokola Montreal Josef Hřib na telefonu (514) 683-2092. (Ludvík Martinů)

ÚT 1.4. v 19.30 -. montrealská odbodka ČSSK pořádá valnou hromadu, Český dům, 6540 McLynn. Všichni členové jsou srdečně vítáni. (Ema Košacká)

SOKOLSKÝ VOLEJBAL bude pokračovat do května. Na prvním tréninku v novém roce se nás sice sešlo méně, ale nálada byla výborná a všichni se rádně zapotili. Však to přijďte také zkoušit! (Ludvík Martinů)

SO 8.3. v 15.00 - u příležitosti 164. výročí narození T. G. Masaryka (7. 3. 1850 – 14. září 1937) chystá ČSSK a Sokol Masaryk Montreal vzpomínkové odpoledne s občerstvením. Český dům, 6540 McLynn. Kráťce bychom si připomněli život a význam prvního československého prezidenta, vyslechli trochu poezie a hudby a především bychom se pobavili při kávě a tradičních českých zákuscích.

Při této příležitosti si návštěvníci mohou prohlédnout náš Český dům a knihovnu, případně si mohou nějaké knihy půjčit. Abychom mohli tuto akci rádne připravit, potřebovali bychom znát přibližný počet účastníků. Kdo máte zájem přijít, nahláste svůj zájem do konce února Míše Fuchsové na tel. (514)737-8325 nebo emailem misha.fuchs@gmail.com.

KONCERTY k poctě A. Dvořáka:

Duo Ventapane (Mana Shiraishi – housle, Martin Karliček – klavír) připravují koncerty u příležitosti výročí narození Antonína Dvořáka:

ÚT 18.2. ve 14.00 h - Antonín Dvořák recital - Maison de la culture Ahuntsic-Cartierville, 10300 Rue LaJeunesse, info: www.accesculture.com/emplacement/ahuntsiccartierville#. Vstup volný.

Ne 23.3. v 17.00 h - Duo Ventapane, recitál Nocturnes in the City, St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Avenue, Toronto, Info: www.nocturnesinthecity.com, vstupné: 25 \$/15 \$

Orchester lékařské fakulty univerzity McGill, nazvaný „I Medici di McGill“, chystá dva koncerty u příležitosti 100. výročí úmrtí Antonína Dvořáka. Orchester „I Medici di McGill“ byl založen v roce 1989 iniciativou Dr. Ante Padjena (původem z Chorvatska) a v jeho čele je dirigent Iwan Edwards. V orchestru se za čtvrtstoletí existence vystřídalo přes 300 hudebníků z řad doktorů, studentů a dalších pracovníků lékařské fakulty McGill. Více informací o orchestru a o jejich programu najdete na www.imedici.mcgill.ca.

PÁ 28.2. - Benefit concert for El Sistema, Programme St. Gabriel Church, 2157 Centre Street, Montreal, Soloist: Stéphane Tétreault, cello
Programme: Antonín Dvořák, Cello Concerto, Op 104, and Symphony No 5, op 95, „New World“

SO 26.4. v 16.00 - 26th Concert - Lecture on Biology of Music Pollack Hall, McGill University, 555 Sherbrooke Street W, Montreal. Soloist: Martin Karlíček, piano, Programme: Antonín Dvořák, Czech Suite, op 39, and Piano Concerto, op 33. Tickets: \$20 regular; \$10 students for both performances.

SO 19.4. v 15.00 - ČSSK a Sokol Montreal plánují tradiční velikonoční polehlázkou (malování vajíček a plétení pomlázký) pro děti jako obvykle na Bílou sobotu, salonek (lounge) kostela sv. Ignáce na West Broadway. Už nyní se hlaste Aleně Martinů tel. (514)484-6177 nebo email amaritinu@yahoo.com, s kolika dětmi hodláte přijít. Děkujeme a těšíme se na shledanou.

Právě vyšel Montrealský věstník, zájemci, opatřete si ho na uvedené adresy. Chcete-li Věstník podpořit, pošlete příspěvek na adresu Věstníku, 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na „Czech and Slovak Věstník“. Dotazy a informace můžete poslat na montrealvestnik@gmail.com.

VANCOUVER

NE 23.2. - Maškarní odpoledne pro děti

NE 9.3. - Výroční schůze pobočky ČSSK

NE 13.4. - Velikonoční jármárek

Už jste četli nový Zpravodaj vancouvervé odbodka ČSSK? Vychází čtyřikrát ročně. Řidi ji Blanka Ondřešáková. Nové číslo si určitě nenechte ujít. Vítané dary na podporu vydávání laskavě zasílejte na adresu Czech and Slovak Association, 797-916 West Broadway, Vancouver, BC, V5Z 1K7.

WINNIPEG

Zimní a sváteční vydání už je dávno mezi čtenáři. Chceme upozornit, že v jeho obsahu je věnována mj. pozornost CCBA baru:

ČT každý od 19.00 h. - je v provozu bar, v němž Winnipežští nabízejí kousek domoviny - sortiment produktů z domoviny - Česka i Slovenska.

SO 15.2. - anniversary reunion and CCBA supporters appreciation evening

NE 23.2. - Annual general meeting and election

SO 15.3. - dinner and movie Pacho Hybský zbožník

PÁ 21.3. - potato pancakes night

SO 12.4. - dinner and movie Babovčeky

SO 10.5. - spring picnic

Rezerv. a info: Giselle Majersky (204)957-7515 nebo majersky@shaw.ca

ČASOPIS Říčka vydává odbodka ČSSK ve Winnipegu vychází čtyřikrát do roka. Zájemci, napište si o něj na adresu Czech and Slovak Association of Canada, Winnipeg Branch, Attn. Pramen, PO BOX 1732, Winnipeg, Manitoba, Ca, R3C 2Z9. Každá finanční podpora je vítána třeba uplatněním inzerátu. Tel. 204.256 3713, email: mishagogela@shaw.ca

Vilém Kun je dlouholetý aktivní člen Winnipežské Československé Podpůrné Jednoty, nejstarší etnické organizace v západní Kanadě, a členem Českého a Slovenského sdružení ve Winnipegu již od prvního týdne, kdy přibyl do Kanady, čemuž v letošním červnu bude 45 let.

Ti, kdož čtu Nový domov pravidelně, jeho jméno znají z mnoha článků, jimiž po letech obohacuje obsah komunitního periodika, které vychází od března 1950, stejně jako domácího věstníku Říčka ve Winnipegu. „Pokud si čtenář Říčky povšiml, Vilém byl je pravidelným dopisovatelem tohoto periodika. Má přehled o tom, co se aktuálně děje jak v českých zemích, tak i na Slovensku, a rád se s námi dělí se svými pohledy na aktuální situaci“, sdělovali v Říčce gratulanté. Vilém Kun totíž 18. prosince slavil své 75. narozeniny (narodil se v obci Svidník na Slovensku), a tak se k práci tamních - „hodně zdraví, síly a elánu do dalších let, abyste společně s Jiříkou ještě dlouho pokračovali ve své práci a podpoře těchto krajanských spolků“, připojujeme i my v redakci a také za čtenáře přejeme našemu autorovi ještě hodně pisatelské invence.

Soutěž pro děti "Český Honza"

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyhlašuje 2. ročník soutěže pro děti trvale žijící v zahraničí ve věku od 6 do 18 let "Český Honza".

Soutěž je určena všem, kteří mají rádi tvůrčí práci, výtvarné projekty nebo vynikají v jiných oborech. Soutěž je vedena pouze po internetu. Ceny Českého Honzy jsou udělovány ve třech kategoriích: 1. písemný projekt, 2. výtvarný projekt a 3. osobnost Českého Honzy.

Letošní téma je "Prázdniny v Čechách". Poslední den zaslání projektu je 30. duben 2014.

Podrobný popis kategorií a podmínek soutěže naleznete na www.cesky-honza.com (Info Gen. konzulát ČR v Torontu)

Máte zájem o české kalendáře pro tento rok? Máte jedinečnou příležitost pořídit si takový u Lenky Storzerové, www.czech-books.com, e-mail: mail@czech-books.com, 1652 Mountbatten Pl., Victoria BC V8S 5J9 Canada, toll Free: 1-877-287-1015.

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA ÚSTAVU JE TADY PRO VÁS:

ST 16.00 - 21.00 tel.: 416.439 0792

- také časopisy, filmy, DVD, pohádky pro děti

- komunitní noviny, historické knížky

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

Info MMI: 416.439 4354

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADE
251 Cooper St.,
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTO
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V CALGARY
Hon. konzul JERRY JELÍNEK
Suite 200, 638 – 11st Avenue SW
Calgary, AB T2R 0E2
Tel: (403) 269 4924
Fax: (403) 261 3077
Email: calgary@mzv.cz
jelinek@terrangement.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNEK ŽIKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: (1514)316 4383
Email: montreal@mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ KONZULÁT ČR V VANCOUVERU
Hon konzul Veronika FLORIANOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-1118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1 888 - 348 8779
vancouver@mzv.cz

VELVYS.. KANADY V PRAZE
Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272 101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustred@csks.cz nebo toronto@csks.cz
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email: nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORČÍK
496 Gladstone Av., Toronto, ON M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON M6H 2B8
Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA A METODA, farár JOZEF VÁNO
5255 Thornwood Dr., Mississauga, ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974
veronika.ambros@utoronto.ca

Tak nám prezident jmenoval vládu, "rekla by nejspíš posluhovačka Müllerová Josefě Švejkovi. Patrně by dodala: „Nepékne přítom premiérovu umyhlavu. Krve by se v něm nedofezal. Až mi ho bylo líto.“

A co Švejk na to? „Tak se podívejme, paní Müllerová, „jmenování vlády. Jó, takovej premír ani nepomyslil na to, jak nešťastně to může skončit.“ A vskutku.

Středa 29. ledna, před chvílí odbily dvě hodiny odpoledne. Trůnní sál Pražského hradu. Majestátní místo vyžadující nejvyšší míru noblesy. A respekt k protokolu. Leč běda. Je tak těžké si těch několik úkonů zapamatovat? Pro některé žel ano. Sotva se členové kabinetu začali podepisovat, následovala jedná trapná situace za druhou. Noví ministři a ministrny měli jít k premiérovu, přijmout od něj podání ruky gratulaci a pak se vrátit na své místo. Ne všechni tu formality zvládli. Někteří ignorovali svého nového šéfa zcela, jiní se na puli cesty otočili a chybou napravili. Diváci u obrazovek nevěřili vlastním očím.

Jistě, vzhledem k tomu, co se kolem sestavování vlády dělo, zejména ze strany prezidenta Zemana a jeho snahy nafouknout ústavu k vlastnímu prospěchu, je toto bezvýznamná malichernost.

Ovšem deklaruje-li někdo, že dosud bylo vše, co se vlnádnutí ve staré vlastní týká, z gruntu špatně, a že nový trojkoalitní kabinet je dív ne tým spasitelů světa, měl by mít ambici získat důvěru i v takovýchto detailech. Kdo nezvládne protokol, jak mu mají občané věřit, že zvládne úkoly nerovnatelně obtížnejší?

Pražský hrad by měl být místem, kde je doma šlechtictví, byť jsme parlamentní republikou. Nikoli plebejství. To ale mělo teprve přijít.

Po neprávě povedeném podepisovém ceremoniálu, kdy i hradní kancléř zkoumol dvě jména nových ministrů, se ujal slova prezident republiky. Během

O PLEBEJSTVÍ NA HRADĚ

Pro ND Lubomír Stejskal

krátkého okamžiku vytvořil v sále, pamatujičím několik staletí české historie, tak dusnou atmosféru, že by se dala krájet. A premiéra s nově ustavenou vládou pořádně vyděsil, když řekl: „Obdržel jsem dopis od předsedy vlády obsahující návrhy na jednotlivé kandidáty. Ve třech případech jsem se rozhodl téma na návrhům nevyhovět.“ V tom okamžiku bylo slyšet nikoli padající špendlík, ale hedvábné pírko. Vteřina připomínala věčnost.

Nikdy nezapomenu, co mi v té chvíli prolétlo hlavou. Jak může prezident něco takového říci, když členové vlády byli jmenováni, jmenování podepsali a pod paží tiskou jmenovací dekrety? Všichni do jednoho! Jak to chce udělat? Něco takového přece není možné!

Naletěl jsem jako každý, premiérem, členy jeho kabinetu a šéfy obou parlamentních komor počínaje a tím nejméně pozorným televizním divákem v té nejzadalejší horské obci konče. Prezident si nás dokonale vychutnal. V té chvíli byl mistrem dramatu, jehož umění by mu mohli závidět Shakespeare, G. B. Shaw i Samuel Beckett dohromady. Až v dalších větách nás probral ze šoku do stejně nebláhě reality. Dopis podepsaný premiérem Sobotkou, v němž byla jména kandidátů na budoucí ministry, obsahoval takové množství věcných chyb i špatně napsaných jmen, že kdyby se jím prezident měl řídit, vláda v současném složení by vzniknout nemohla. Zeman Sobotkovi: „Milý pane premiére, šest chyb v jeden a půl stránkovém dokumentu je poměrně dost a ne zcela svědčí o profesionálnitě, kterou bychom si všichni od této vlády přáli.“

Troufnu si tvrdit, že něco takového Trůnní sál ještě nezažil. Nemilosrdný slovní poliček prezidenta republiky ministerskému předsedovi v živém televizním vysílání. Před zraky celého národa.

Zachoval se prezident správně? To je otázka, která rozděluje českou společnost. Jedni říkají: ano, jen ať je vidět, jaká je úroveň těch nahoře. Kdyby podobný počet chyb nadělali žáci ve škole, získali by nedostatečnou. Druzi opouští: špinavé prádlo se nepere na veřejnosti. Dalo se to vyřešit v základních, bez televizních kamér. Bývalý prezident Václav Klaus k tomu v televizním vyjádření uvedl, že i za jeho éry dostával Hrad podkladu, v nichž byly chyby a překlepy. Třeba když šlo o jmenování soudců. Ale nikdy by nepřipustil, aby se to ventilovalo tímto způsobem. Možná tady někde nacházíme rozdíl mezi plebejstvím a šlechtictvím u tuzemských politických elit.

Člověk si maně vzpomene na loňský osmý březen, kdy Miloš Zeman udělal v principu totéž, co nyní Bohuslav Sobotka. Podepsal ústavní slib, jehož text obsahoval gramatickou chybu. Nejspíš si toho nevšiml, ale kdyby přece jenom, ztropil by tehdy ve Vladislavském sále stejně divadlo jako nyní v Trůnním sále? To už se nikdy nedozvíme.

Co zbývá. Trpká pachuť v ústech. Litost nad tím, že si prezident republiky v zajetí svých bonmotů nevpomene alespoň občas na ověřenou lidovou moudrost. Ta říká, že méně je někdy více a že člověka dělá velkým také velkorysost. ■

Megalomanská zimní...

► ze str. 1

dělování her v chartě zmiňovaná města a národní olympijské výbory, nikoli státy nebo vlády a do charity je včleněna zásada, že olympijské hry jsou soutěžemi jednotlivců a dříve, nikoli států. V případě her v Soči dostala tato myšlenka na frak.

Když Putin slíbil na olympijské hry šest miliard dolarů, sklidil ovace – v Mezinárodním olympijském výboru i v Rusku. Ale poté, co tato částka začala raketově růst, zesilily hlasy kritiků.

„Na začátku byly peníze důvodem argumentem proto, aby olympiádu získalo Soči. Celé se to ale zvrhlo potom, co jsme tolik utratili, a teď se každý [z ruských představitelů] snaží, aby se o tom už nemluvil,“ citovala agentura Bloomberg reditele ruské auditorské firmy FBK Igora Nikolajeva.

Je zjevné, že za vysokými náklady jsou masivní investice do infrastruktury, bez kterých se oboesy olympiády v Vancouveru nebo Londýně, a také korupce.

(Jednotlivé projekty spojené s olympiádou, odkazují na stránky ruské skupiny Nadace pro boj s korupcí nazvané Sampióni korupčního závodu anglicky nebo rusky).

Organizace, kterou vede právník a bloger Alexej Navalnyj pomoci interaktivní mapy, podává přehled cen za stavby a srovnává je s cenami za obdobné stavby v západních státech. Představuje také ty, kteří zakázky dostali. Mnoho jich skončilo u podnikatelů spjatých s Putinem nebo Alexandrem Tkačevem, gubernátorem

Krasnodarského kraje, kde se Soči nachází.

Ruští povlahoví namítají, že částka 50 miliard dolarů je zavádějící. Upozorňují, že olympiáda ve skutečnosti stála pouhých šest miliard, což jsou náklady na výstavbu sportovišť a olympijské vesnice. Tvrdí, že další desítky miliard patří do regionálních programů na rozvoj infrastruktury, které by v oblasti byly proinvestovány bez ohledu na olympijské hry. Tomu však není možné věřit. Copak by Rusové v Soči bez olympiády během pěti let postavili dálnice, železnice, nádraží, letiště, lanovky, síť hotelů a kdo ví co ještě?

K olympijským nákladům je pochopitelně nutné příčist výdaje na nasazení desítek tisíc policistů a vojáků a na jejich pozemní, námořní i vzdušné manévrování. Mimo

č h o d e m , člověk nemusí být expert na bezpečnost, aby se do většího dobrovolně zapojil, že umístit hry do blízkosti severního Kavkazu, kde mají základny islamistické gerily, není zrovna skvělý nápad. Případá mi obdobně prozřetelný, jako myšlenka uspořádat závody v lyžařských disciplínách v horách nad afghánským Kandahárem.

HLAS PRO SKROMNÉ OLYMPIÁDY

mnohé sportovní areály Putina v Soči.

Zdroj: http://www.penize.cz/svetova-ekonomika/280889-zdravstvuje-vitanas-putinova-megalomanska-olympiadazutym_source=Newsletter_d&utm_medium=email&utm_campaign=Newsletter_Pavel%20Jegi%205.2.2014

► ze str. 1

ně. Český farář nám pořadil, kam by děti měly chodit do anglické školy

- dívky byly oddělené od chlapců, ve třídách s dětmi různých národností.

My jsme se anglicky učili díky jedné paní na hotelu, obstarali jsme si notýsky a nakupovali jsme s nimi v ruce. Dělali jsme pokroky. A dokonce jsme se tam dorozumívali i rusky, jak jsem se nikdy ruštině neučila. To s Ukrajinkou, která nám poradila, co a kde koupit za levný peníz. Z emigračního jsme dostávali jednu za čtyři týdny deset randů, ale můj muž měl už třetího dne práci (díky paní Boušové z ambasády, která telefonovala po podnikcích, zda mají volná místa), takže jsem mohla i něco dát stranou.“

Nejvíce oslavěnkyne oceňovala přátelskost lidí, se kterými se tam stýkali. „Ríkali jim tam Afrikaní nebo třeba Dutchnmani, původem byli z Holandska. I tam jsem měla velké štěstí na vedoucí v práci. Pozici kreslítka jsem našla na inzerát - a ti lidé byli opravdu bezvadní - nakonec jsem tam pracovala s dalšími sedmi Českými, všechny je vzali. To si dodnes říkám, že jsem měla více štěstí než rozumu... Nikdy jsme neměla obavu měnit práci, když jsem to považovala za nutné. Konečně i manžel, který dělal svoje čemeslo, a v podniku Italú, kde nikdo neuměl česky (a manžel neuměl ani italsky, ani anglicky), byl spokojený.“ Svému čemeslu v rýsovacího prkna naučila paní Danuši

še také svoji dceru Danuši, což se ji později jenom hodilo. Rodina tam po byla devatenáct let.

„Dcera s manželem se odtud přestěhovali do Samie, pak do Kitcheneru,

OSMDESÁTINY

kde založili byznys. A psali nám tak dlouho, že jejich děti nemají babičku a dědečka, až jsme se nakonec rozchodli k odjezdu také. 1. května 1988 jsme přijeli do Kanady.“

A jak přišlo na Toronto? To z Kitcheneru vyjížděly čtyři ženy (jednou z nich byla paní Danuše) na akce, pořádané torontskými komunitními organizacemi hlavně na Masarykownu. „A tady se mi to líbilo. Navázala jsem přátelství a nakonec jsme se s mužem rozholodí, že se tady přestěhujueme. A udělali jsme dobytek... do bytu jsme se nastěhovali v r. 1995 a žijí v něm dodnes.“

Se jménem paní Danušky spojujeme českou knihovnu Masarykova ústavu na Masarykownu. Tehdy potřebovala Julie Novotná pomocnice, a Danuška ráda přijala.

O čem je osmdesátiletý život? „Došla jsem k poznání, že člověk má umět udělat šťastný sám... nikdo to pro něho neudělá. A mnichy to jsou drobné radosti, kterými si musí umět

naplnit život - např. mám ráda sport, už se těsim na olympiádu, jak si ji na televizi užiju, ráda chodím na krajanské akce, ráda pomáhám při výrodeji knih nebo u tomboly, ráda si pojídám s lidmi v knihovně, výzdycky se něco nového o domovině dozvím... do Prahy létat každé dva roky. Mám tam bratra se dvěma jeho dcermi, takže trávime plné dny. Nemá smyslu moc o věcech přemýšlet. Je nutné je prostě umět vzít tak, jak přišly. Jsem tvrdá na lidi kolem sebe? Tvrdší jsem sama na sebe. Sama si určuji, kudy můj život půjde. A tak nějak mi to v životě vycházelo.

Každý může věřit v koliv. Někdo k provozování své výry potřebuje hornosnědské budovy. Já ne. Věřím v to, co mi zpríjemňuje život. Nestejskám si, nenaříkám, miluji lidi takové, jaci jsou, jsem spokojená... Jen když mě ta kolena tolík nebolela, to bych si klidně dala ještě jednu emigraci – někam do tepla...“

Vyprávění paní Janoudové je jako povídání naší babičky – žádné ublížení, naopak každému dá radu na ty jeho bolisty, vyposlechne, pochválí sportovce za výkony, pokochá se pohledem na dnes dospělé vnučky a dorůstající pravonucata a těší se z dobré knihy. Větší radost než z bonboniery ji udělá nejnovější kalendář duchaplného kreslítka Neprakty... tak to je naše paní Danuška. Všechno dobré. ■

Vyprávění zaznamenala a foto Věra Kohoutová

Ukrajina současnosti

Pro ND Jan Vaněk

I zde v západní Evropě slyšíme často názor, že Ukrajinci si mohou za své problémy sami. Svými gigantickými dluhy a bezbřehou korupcí, které nikdo v zemi není schopen udělat přímo. Včera mne informovali přátelé z Prahy, že značná část českých médií jde dokonce ještě o krok dále: přebírá ruskou verzi tvrzení, že současný stav v zemi, stojící na pokraji občanské války, je vyvolán militantními, antidemokratickými živly, bojkotujícími veškeré snahy mírumilovného prezidenta Janukoviče, toužícího po rozměrných kompromisech.

Otcem vlasti, který nemá nic jiného na myslí, než ukončení násilí, smíření neprátněkých táborek, blaho národa a jeho šťastnou budoucnost. Že si svou židli včas namazal silnou vrstvou lepidla stejně jako jeho spolubojovníci ve vládě i v parlamentu, že se včas postaral o plná bankovní konta svá i své rodiny - o tom nepadne ani slovo. To by přece udělal na jeho místo každý!

Současný vládci Ukrajiny mohou být v klidu. Putin se už postará o pořádek v zemi - a hlavně o ně samé, o jejich budoucnost. Koncem roku 2013 utrpěla Evropská unie ostudnou diplomatickou porážku odstoupením Ukrajiny od podpisu Asociace smlouvy - jako přímý důsledek mnohaletého podceňování a špatněho posouzení tužeb, priorit, potřeb i reálných možností země, jejíž převážná část obyvatelstva myslí a jedna jako ostatní Europané. Nakonec kličkoval Janukovič jaké zájci a vše skončilo jeho trapným finančním vydíráním, které by nebyl ochoten akceptovat nikdo, nejen Evropská unie. Tato sehrává nyní v Ukrajině více než trapnou roli bezhubého tygra, skákalíčka bezhlavé s am a tam. Barroso, Merkelová i Ashtonová žhaví v těchto dnech Janukovičovy telefony do ruky, zatímco jeho policie osvěžuje demonstranty při ménus pěti stupních Celsia sprchami ledové vody, strhává z jejich těl šaty na ulici a týrá je před běžicími kamery. Násili s demonstranty (mezi nimiž jsou samozřejmě i vzdáni i provokatéři druhé strany) a anarchie, vládnoucí v ulicích Kyjeva a dalších měst, přitom začaly jako odpověď do té doby pokojných demonstrantů na přijetí celé řady antidemokratických zákonů v zemi v minulých dnech po vzoru Ruska.

Převážná část ukrajinského národa touží po svobodě a vzhledi k Evropské unii jako ke jejímu garantovi. Sice po právu - tato ho však bohužel nechala ve „štýchu“. A to hlavně z naučeného strachu před „všemocným“ Putinem, schopným kdykoliv a komukoli uvazovat kohouty s ropou a zemním plymem. Tento strach je v Západoevropanech - hlavně v Němcích - hlučně zakořeněn. Je všeti než přátelství k jakékoli zemi a solidarita s ní. Evropa se nedokázala po celá dlouhá desetiletí vymazat z ruského područí, za závislosti na ruských energetických zdrojích, která je dnes hlavním nástrojem Putina, úspěchy slavíci „mezinárodní diplomacie“. Léta vyjednávala Evropská unie více

než vlažně s Ukrajinou o Asociaci smlouvě - a to tak dlouho, až Putinovi došla trpělivost a udělal všemu přítrž. Jeho cíl je přece zcela jiný: Ukrajinu začlenit do nového společenství vazalských států jako protiváhu k Evropské unii - samozřejmě ne pod zprofonovaným názvem Sovětský svaz. Jeho snahy, jak se zdá, nezastaví dnes už nikdo. Spojené státy vyklízejí ve světě jednu pozici za

druhou, přenechávající je jiným. Putin se opět dostává na výsluní světové politiky. Celý svět se už chystá tleskat mu za pári dny, děkuje za skvělý Zimní olympijské hry. Ukrailia bude na řadu týdnů zapomenuta, anebo alespoň odsunuta do pozadí. První stránky světových deníku zaplnily „daleko důležitější“ sportovní události, dokumentující bratrství národů. Veškerá pozornost světové veřejnosti se obráti do Sočí. Celý „civilizovaný svět“ zapomene ve svém obdivu a sportovní euforii i na Sýrii a Egypt. Německá exportní lokomotiva, připravená vystartovat do země zaslíbené, se bude muset smířit s čekáním na domácím nádraží. Ukrajinské trhy se chystá ovládnout někdo jiný - alespoň jejich převážnou část a na dohlednou dobu.

Co se dál dělat? Musíme přeče vzít na vědomí: za vše si mohou Ukrajinci sami! Národní si šlape po vlastním

štěstí. A to vše v zemi s obrovským potenciálem a nerostným bohatstvím. Je to normální? Ukrajina má velké zásoby železné rudy, černého uhlí, mangantu, grafitu, magnesia, niklu a rtuti. V zemi se nachází celá třetina nejvýkonnější orné půdy na planetě. Gigantické dluhy státu, který tu všechno nedokáže využít, ničí vše. Průměrný roční příjem obyvatel země činí v současné době v přepočtu 3900 dolarů, země vyprodukuje ročně pouhých 130 miliard euro v porovnání s 2700 miliardami Německa. Jak se zdá, jedním z mála, s kým je nyní Janukovič ochoten ještě jednat, je komisař Evropské unie s typickým jménem Štefan Füle. Nebojme se - Čech vše zachrání. Jen si vzpomeňme na Blanické rytíře! Žádný strach - možná před ním kapituluje i sám Putin a vše vezme zpátky! Teříme se, naděje přece umírá napospasy.

Na mapce znázorněná levá část Ukrajiny směrem k Polsku a Slovensku je historicky i v současné situaci proevropská, mluví se tam převážně ukrajinsky.

Pravá část země je odjakživa proruská řečí i mentalitu obyvatel, kteří však silně trpí korupcí a vydírání oligarchy - ještě více, než v západní části země. Stav dolů a hutí, kde převážná část obyvatelstva pracuje, je velice špatný, lidé nedostávají výplaty atd. Takže je spíše otázka toho, na či stranu se přikloní to, kdo jim nabídne perspektivu a lepší budoucnost.

Pozn. redakce: Stovky lidí se tv polovině ledna shromáždily na největších náměstích Prahy a Brna, aby podpořily akci Euromaidan. Stejným způsobem se scházejí lidé po celé Evropě. Chtějí tak vyjádřit podporu Ukrajincům, kteří už dva měsíce bojují za zachování demokracie ve své zemi. Na akci vlajka Evropské Unie nebyla náhodou. Ukrainský občané demonstруjí v Kyjevě, Lvově a dalších městech, se věměs odmítají stát součástí Putinem budovaného Euroazijského svazu. Připomíná jím totiž v nemálo ohledech nechvalně prosilý Sovětský Svaz, sděluje web E15.cz □

„Je potrebné, aby bola Ukrajina rozdelená na dva štáty, resp. to môžeme nazvať oddelením proruskej časti od Ukrajiny, keďže jadro ukrajinského národa spolu s Kyjevom ostáva pokope. Prozápadna Ukrajina s Kyjevom a Lvovom sa vydá evropským smerom, proruská časť s mestami ako Doneck, Charkiv, Odessa a Dnipropetrovsk a prevažne ruským obyvateľstvom sa vydá ruským smerom. Situácia win-win“, tvrdí Ukrajinec Oleg Bondarčuk, zjijici deset let na Slovensku, na svém bloku ve vyčerpávacím komentári. Čítať viac: <http://bondaruk.blog.sme.sk/c/345879/Ukrajina-sa-musí-rozdeliť-ako-Cesko-Slovensko.html#ixzz2ri0mgw6O>, 6. januára 2014

Postupně uvykáme slyšet z médií o tolka malérech, patálích a bídáctví, že pozitivní zpráva nezasluhuje a nedostane ve zpravidlosti místo; což je evidentní při zpravidlosti, lépe řečeno mediálním tichu kolem návštěvy kanadského premiéra Harpera v Izraeli a na Středním východě.

Unikátní první promluva kanadského státka v izraelském Knessetu zcela zanikla v hlučném tlachání o rekordní kanadské zimě, která je rekordní akorát tím, jakou dostává trapnou mediální pozornost. Harper v izraelském parlamentu, Knessetu, byl první kanadský státník mluvící do uší a duší izraelských poslanců soustředěn na spolupráci a dlouhodobé vztahy Kanady s Izraelem od data ustavení Izraele. Když Harper pochválil tu toto zemi demokracie a svobody v sousedství despotických režimů arabských, vstali a demonstrativně opustili sál dva arabští poslanci, zatímco zbývajících 118 poslanců vstalo a kanadskému premiérovi tleskalo.

IZRAELSKÝ Knesset je pozoruhodně hrnčidlo rozmanitých idej: vládné koalice pěti středopravých stran s těsnou převahou 68 poslanců a v opozici je střed a levé seskupení osmi stran. Významnou charakteristikou izraelské parlamentní politiky je nesouhlasit, a souhlasné ovace na projev premiéra Harpera je pravidlom ukazatelem mistrovské politiky kompromisu a soužití.

Jedinečnost Harperova projevu v Knesseetu je jasné vyslovení nekompromisní podpory dlouhodobé existenci státu Izraele a pevné spojenectví s Kanadou v čase, kdy nová verze antisemitismu pučí v Evropě. Paní Firlová strávila mno-

Nejsou všichni padouši, jak média dští do uší

Pro ND Rosta Firla

ho hodin pátráním po kořenech antisemitismu a jediné, co vypátrala jako jmenovatel antisemitismu, je závist projevující se jako nenávist k Židům. Když mi to řekla s vážnou tváří, zachechal jsem se s opovržením, že závist, ta naše česká národní vlastnost, by mohla být tak rozlezlá napříč Eurozí. Eva kývla hlavou a řekla mi, že více než 25 percent všech Nobelových cen od roku 1901 - celkem 198, bylo uděleno vědcům židovského původu - cožpak to není dosatečný důkaz toho, že židovská historie vybavila Židy analytickými schopnostmi a koumatostí, která nemá v žádém jiném národe podobnost?

Zaváhal jsem a spočítal, že Židi jsou dvě promile světové populace, tedy dvě tisíce, celkem okolo 12 milionů Židů v oceánu více než sedm miliard lidí na této Zeměkulice; a získali čtvrtinu Nobelových cen! Ano, čtvrtinu všech Nobelových cen, ale v tomto roce je šest Židů z dvanácti kandidátů na Nobelovu cenu, a to je polovina a to je také jeden z motivů nové vlny antisemitismu a evropské závisti vůči Židům“, řekla Eva, a dodala, že je pyšná, že Kanada utužuje přátelství s nejchytřejším národem na světě...

Dá se takovému argumentu racionálně oponovat? Kanadská politická levice vytýká Harperovi, že utlužováním spolupráce s Izraelem dráždí izraelské nepřátele na Blízkém východě; levice nemá starost o iránské úsilí o atomovu bombu, nebo tříletou brotovražednou válku v Sýrii financovanou Iránem a Ruskem.

Kanada, jako mírumilovná země, se touto návštěvou v Izraeli umístila do role morální globální politiky poněkud v opozici k současné politice USA. Ve stejnou dobu, kdy premiér Harper mluvil v Knesseetu a navštívil Palestinu a Jordánsko, se snaží v Ženevě ministr Kerry a 40 zahraničních ministrů vyjednat cestu k míru v Sýrii, což je pravděpodobně nejmarnější lednová událost, když na této konferenci Moskva žádá udržení Asada u vlády, a Irán, který Sýrii rozdmýchává, se konference ani nezúčastnil. Přidejme k tomu pouliční nepokoje nejdřív v Kyjevě a teď napříč celou západní Ukrajinou, a řekl bych, že v Moskvě bijí kremlské zvony na jedenasedmdesátimetrově Spasské věži na poplach. Přidejme k tomu také terorem ohrozenou Zimní olympiádu v Soči a před námi je nadmíru vzuřující konec ledna a únoru. □

Strategie největších mocností světa se až do 2. světové války řídily určitými pravidly. Sovětský svaz tím, že stát, který „osvobodil“, si ponechal jako součást svých republik např. Pobaltské státy. Aby si podrobil Ukrajinu, sebral lidem jejich půdu. Cílevědomým vyhlazováním hladomorem a zastřelením zde zemřelo kolem 6 mil. obyvatel. V jiných případech v anektovaných státech vystěhovali většinu původního obyvatelstva a nahnali sem sovětské občany, ježichž většina pak odhlasovala, že území patří SSSR.

Tak se z rumunské Bessarabie stala Moldavská SSR, z našeho Podkarpatské Zakarpatská SSR, z Polska zmizela Lvovská oblast do Předkarpatské SSR. Když ani to nebylo možné, pak prohlásil státy východního bloku, které osvobodila Rudá armáda, za lidové demokracie se schválenými komunistickými vládci, podléhajícími Moskvě (Bułharsko, Rumunsko, Maďarsko, ČSR, Polsko, NDR). V krajních případech alespoň „zavezli“ v tanku do Afghanskánu.

Podivné tradice dnešního Ruska

Pro ND Rudolf Jiříček

či jinde svého vládce anebo potomka sovětských rodiců (V. Klaus). Vynucená podpora státu východního bloku zejména v dodávkách potravin a průmyslových výrobků směřovala až ze 70% do SSSR. Aby o své „živitele“ nepřišli, tak jejich armády rády přispěchaly do NDR, Polska nebo ČSSR, aby „uklidnily“ nespokojené rebely, a přišli tam i zůstaly. Celá jejich území obehnal ostratní drát, aby jim znemožnil útek do svobodného světa. Jestliže hitlerovský Německo mělo své koncentráky, kde přiskojovalo oživělých množství občanů zejména neárijského původu, tak Stalinův systém disponoval svými gulagy na Sibiři, kde obrovské množství vězňů dříve než zemřelo, se muselo podletět na těžkých pracích svých pokořitelů (počet popravených obětí za dobu Stalingrova vládnutí se odhaduje na 16 milionů. K témuž počtu ještě všechny životy zahrnuté v rámci období 1928-1953). Na tomto počtu bylo celkem 15 milionů obětí, které zahynuly v táborech nučených prací).

Po 2. sv. zmizely nacistické koncentráky, ale gulagy zůstaly. A nejen ony. Celá SSSR byla sice rozdělena na svazové republiky, ale uvnitř se objevila počátkem 40. let mln. stol. tajná města. Uzavřená před cizinci i před vlastním obyvatelstvem. Patřil k nim např. Vladivostok jako základna sovětské Tichomořské flotily, město Perm s výrobou tanků, Kaliningrad s další výrobenou výrobcům výrobcům. O dalších desítkách měst neměl nikdo ani ponětí. Nebyla v mapách, neměla vlakové ani autobusové spojení, poštu, ani dopravní ukazatele k městům. Ta byla také obehnána ostratním drátem se stráží. Místní se prokazovali doklady, že zde bydlí. Kdo chtěl z přibuzných dovnitř, musel si vyřídit povolení od NKVD Lidového komisariátu vnitřních záležitostí, které ověřilo, zda není špión. V kavárnách byli všude nasazeni zástupci tajné KGB, kteří odpolouchávali hodiny občanů. Přítoni ale obyvatelé nebyli trestanci, „pouze“ nesvolobní lidé. Jejich svoboda byla kompenzována větší dodávkou zboží a potravin, lepší mzdu i nadstandardním bydlením. Ostatní města, a zvláště vesnice, byla izolována a daleko méně zásobována s nadějí, že ji zemědělci a průmysl nebo okupované státy užívají.

Po rozpadu Sovětského svazu a vzniku Společenství nezávislých států Ruska se začala tato města postupně otevírat. Nejprve Perm, později od r. 1992 Vladivostok a Kaliningrad. Komentátorka českého časopisu 100+1, No-9/2012 Monika Pytlíková uvádí, že ruští autori Dmitrij Nikonorov a Igor Chripunov v článcu pro Bulletin of Atomic Scientists oznamili, že ruská vláda přiznává ještě 41 uzavřených měst s 1,5 mil. lidí. Z nich 3/4 spravuje Ministerstvo obrany a zbytek agentura Rosatom, dříve Agentura pro atomovou energii. Ten pomohl iránskemu Búšeahu k vývoji nukleárního programu, a proto je vyloučeno, aby sem vstoupila americká vojska.

Jenže ruská vláda v čele s Putinem z NKVD nezapomněla na své tradice. Některá tajná města vznikla znovu nedávno. Premiér Michail Ksjanov 30. října 2001 podepsal vyhlášku, uzavírající město Norilsk na Sibiři. Oznamil to tisk The Russia Journal. Zítra něm přes 100 tis. obyvatel. Původně se tam nacházel nápravně pracovní tábor. Teží se nějaké kovy a město je jedním z nejvíce znečištěných na celém světě. Vojenským nukleárním programem se dnes zabývá jen šest měst. Další čtyři Seversk, Novouralsk, Železnogorsk a Železnogorsk se specializují na mítrovou atomovou energii. Rusko hodlá d. r. 2016 dát do výstavby 26 atomových reaktorů s výhledem na další uzavření města. Ve městech je v regálech zboží, které jinde není.

Ale není zde opět ani svoboda obyvatelstva. Řada ruských občanů se stěhuje do další metropole více na západ. Jsou jimi lázně Karlovy Vary, z velké časti už s ruskými mluvicemi a podnikajícími občany. Můžeme jen doufat, že v nejnovějším referendu neprípadně Rusko podobně jako Podkarpatsko, anebo že se stane uzavřeným a nepřístupným městem pro ty, kdo tam nebydlí a neovládají jej.

Co pro budoucnost znamená ruská tendence ve vytváření tajných měst s izolovanými vlastními občany je stejně problematické, jako pro státy EU nebo USA, které najednou ztrácejí tvůrčí imigraci obyvatelstva z „třetího světa“. Jejen otázkou času, kdyť toto izolace uzavřených měst nebo nové „stěhování národů“ skončí netušenými šarvátkami, jako v Libyi, Egyptě nebo Sýrii. □

Rok hada končí a začíná rok Koně. To se musí patřičně oslavit, nikoliv lahví rumu, jak velí české mravy, ale ohlušujícím třeskotem raket, uši trhajícím bušením do bubnů a gongů, po městských chodnících se proplétá netvor na 24 nohách, pokud jej tvoří dvanáct akrobatů v pestrobarevném převleku s nasazenou lví hlavou.

Čínský Nový rok nemá pevné datum, loňský začínal 8. února, letošní v roce 2014 dříve, kalendář se řídí lunárním oběhem, nikoliv našim solárním. Austrálie nyní vidí Číňani jako zemi zaslíbenou, desetičísíce si zvolilo za nový domov australská města, venkovku se vyhýbají. V Melbourne, kde nyní žijí, se čínský Nový rok oslavuje také, letošní je zasvěcen Koně.

V tradičním čínském zvířetřítku se plazi, běhá či skáče 12 zvířat (krysa, kráva, tygr, králík, ještěr, had, kůň, ovcí, opice, kuře, pes a prase), v sepijaté mytologii zaujímá první místo ještěr podobný drak, dlouhé, šupinaté čtyřnohé zvíře s koňskou hlavou. Tento drak představuje mocnou a vši slibující silu vlnoucí vodám, deště i záplavám. Navíc přináší štěstí. Byl také symbolem imperiální císařské Číny. Přibuzným tohoto dračka je do letošního kalendáře zařazený kůň, je jak se sluší a patří zoceleně zdatný, vitální, s krásným tělem, představuje ctnost a vrozenou inteligenci. Volný a svobodný duch také patří k jeho zbroji, komunistická Čína se k tomuto příliš nemá, lépe jí asi vyhovuje vybavení jiného mytologického koptynatého stvoření nazývaného Quilin, malá koňskou hlavou dříšci oheň. Evropské kultury jsou rozdílné, není však obtížné vystopovat jakési paralely. I s koněm. Pegas, posel Diúv ze starověké řecké mytologie, se dostal i do hvězdného nebe severní polokoule. Byl vybaven křídly i nesmrtelností, dodnes symbolizuje věrnost a výtrvalost. Pegas sedlají básníci.

Do starých pověstí českých vskočil rytíř Horymík. Z Křesomyslova věznění na Vyšehradě ho vysvobodil věrný kůň Šemík skokem do Vltavy. „Já mám koně, vrané koně“ jistě znáte. Vraťme se ale do staré Číny. Vznikla tam spirituální disciplína nazvaná Falun Gong příklopněna k učení Budhy. Základem je jak cvičení v morální kázně, tak v pěti tělesných vlastnostech k dosažení smysluplného a zdravého života. Podstatou této praxe (členové tohoto hnutí se nazývají „praktikující“) jsou hodnoty věrnosti, soucitu a sebeovládání. Těmto kvalitám má být podřízen každodenní život k dosažení vnitřní čistoty a tělesné vyrovnanosti. Cesta tohoto učení údaje ně vede k překonávání nejrůznějších obtíží a těžkostí včetně vzdorování charitativnosti, žárlivosti a necestnosti. Falun Gong je popisován jako úplný přístup myslí a současně tělesného cvičení. Toto „osvícenectví“, jak se v Asii toto hnutí popisuje, je přístupné všem a bezplatně. Instruktøři nejsou honorováni jako autoři a výrobci relevantních tiskovin a audio informací (více na www.FalunDafa.org).

LETOŠNÍ ROK KONĚ

Pro ND Miloš Ondrášek

Vznik tohoto hnutí není starého data, i když založeno na zásadách budhismu a meditace. Byla to reakce starých etických zásad na doktrínu novodobého čínského režimu. Pod rošroukou „čínského tradičního lékařství“ se Falun Gong začalo praktikovat v padesátcích letech minulého století, do roku 1980 se vynořily stovky učitelů. Miliony občanů Číny se zapojily. V existující politické atmosféře se zdůrazňují hodnoty a aspirace staré čínské kultury. Čtyři druhy tělesných cvičení se provádějí ve stoje, v podstatě jde o pohyby paží, nejsou obtížná, páte se provádí vseď, je zaměřeno také na mentální soustředění. Vystěhovalectví a snadnost internetových informací znamenaly rozšíření Falun Gong po celém světě. Anglicky nazývaný týdeník Epoch Times vychází v mnoha jazykových mutacích, k mému překvapení síd-

o zdravé vyznavače Falun Gong projevuje čínská vláda zájem. Zpráva na Googlu Organharvestinvestigation.net vypovídá o odebírání tělesných orgánů mrtvým, k tomu účelu usmráceným a dokonce i živým. Obchodu se se srdečními, játry, rohovkami. O tomto porušování lidských práv nemám chuť se rozepisovat. Světová média referují i o trestu smrti čínského lékaře, která na porodnicích zneužívala své postavení. Rodičům tvrdila, že se jejich dítě narodilo s těžkou vrozenou vadou a nepřežilo. Bylo ale zdravé a prodala je, přepočítáno na korunu, vždy za sto až dvě stě tisíc.

Do konce loňského roku platil v Číně kategorický zákon – na každou rodinu jen jedno dítě. Důvod: obava z přefidněnosti a postrašenosti, že se národ neužíví. Ženám, které porodily první dítě, byl zákonné a bratně zaváděn vnitroděložní tělesko zabírající další počet. Nepovolené odstranění tohoto přípravku bylo trestné. Pokud otěhotněla žena mladší 23 let, zákon nařizoval přerušení těhotenství. Výjimkou byly venkovské rodiny, pokud provoracenec byl ženského pohlavi. Známá filmová režisérka Zhang Yimou musela zaplatit pokutu, v dolarech jeden milion, za to, že měla tři děti. Diskriminace „jedno dítě“ hrubě porušovala lidskou přirozenost a svobodnou volbu. Kromě toho se dotýkala životní úrovni stárnoucí generace. Aniž by to přiznal, čínský politický a stranický systém zároveň předznamenává rychleji než rostou životní prostředky.

Abyste bylo jasno, k Falun Gong nepřináležím, ani nepatřím k aktivním příznivcům. V Číně samotně jsou „praktikující“ kruté pronásledováni, neztožňují se s ateistickou ideologií masové převýchovy, aktivně se ale o zvrat režimu nepokusí, sledují cestu rezistence. Jde zejména o zdraví jak těla, tak myslí. To se znelibil některým představitelům Komunistické strany Číny, zvláště když se hnul začalo silně rozšiřovat. Úřad stranické propagandy zakázal publikaci Falun Gong knih a časopisů.

Brutální persekuce začala v roce 1992, spočívala nejprve v bití společně cvičících, některí byli zatčeni. Více než deset tisíc vyznavačů se v Pekingu seslo na mírovém protestu, žádajících, aby se zastavilo pronásledování a třízně. Předseda vlády je ujistil, že nic nenamítá proti jejich činnosti, pokud není namířena proti existenci současného politického systému, ale předseda čínské komunistické strany dal příkaz k likvidaci Falun Gong s odůvodněním, že filozofie hnutí není slučitelná s marxismem. Do slovníku komunistů nepatří „pravdivost, laskavost a tolerance“, o to dnes usilují 25 milionů praktikujících. Persekuce se nevyhýbá rušení

Marxovo teorií vyrátil, Mao Ce-tung (1893-1976), předseda Ústředního výboru KS Číny od r. 1942 jí až do své smrti ale přidržel. Tak jako moderní myšlenkový trast „Club of Rome“, který v polovině minulého století předpověděl bezprostředně hrozící zhroucení civilizace následkem populární expanze a zmenšujících se zdrojů udržet lidstvo k životu. Tato prognóza byla mylná, tak jako Malthusovy názory a diktum Maovy krvotvlády. □

FEBRUARY 6, 2014

No 3 (2839)
Volume 65 • \$2.00

Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY NEWSPAPER www.masaryktown.ca

CANADA POST AIMS TO REDUCE COSTS...

By Andrea Hill

Less than two weeks after Canada Post announced it would end door-to-door delivery for urban Canadians, the Crown Corporation is looking into standardizing rural mailboxes and adopting widespread use of reaching devices and right-hand drive vehicles to cut costs of rural mail delivery.

The belt tightening proposals were outlined Friday in the Canada Gazette, the government's official publication with information on laws and government appointments.

Canada Post says some of its 4,500 rural and suburban mail carriers have complained of "ergonomic concerns" related to reaching across their vehicles to deposit mail out their passenger-side windows into rural mailboxes. The corporation notes that these "awkward movements" increase risk of repetitive strain injuries and generate additional expense for the corporation due to costs associated with injury on duty, replacement workers and paying additional people to ride in delivery vehicles and assist with depositing mail.

If measures are not taken to facilitate rural mailbox delivery, it can be ex-

pected that employees will continue to raise concerns about strains and related injuries," Canada Post writes. Current legislation mandates that rural mailboxes be "approximately 100 centimetres above the roadway" and attached to fixed posts or cantilever arms that allow them to swing out of harms way when bombarded with snow from snowplows.

But Canada Post argues more precise wording is needed to ensure mailboxes are high enough to be comfortably reached from vehicle windows and that cantilever arms be banned because these can be "physically difficult" and "dangerous" to service.

"Preventing the use of mailboxes with cantilever arms would allow more efficient access to the mailbox by delivery employees and reduce the risk of personal injury," Canada Post writes. Canada Post estimates approximately 15,000 to 20,000 rural mailboxes will need to be modified if the proposed regulations come into effect. The majority — 90 per cent — of changes will involve raising mailboxes so they are between 105 cm and 115 cm above ground, while the

remaining modifications will involve replacing cantilever mailboxes with ones fastened to fixed posts.

The modifications — which Canada Post said can be made "at no cost, or with very minimal cost to the customer" — are expected to save the financially ailing corporation between \$10 million and \$15 million annually. In addition to requesting regulatory amendments, Canada Post said it is introducing two job aids to address its workers' ergonomic concerns: reaching devices — poles with hooks that allow mail carriers to deposit letters into mailboxes while sitting with their seat belts on — and right-hand drive vehicles. One thousand right-hand drive vehicles will eventually hit the roads to service some of the country's 740,000 rural mailboxes, Canada Post said.

Interested parties can comment on the proposed regulations until the end of January, after which time the government will consider the regulations. If the regulations come into effect, Canadians who need to modify rural mailboxes will receive notification within a year and, once they receive that, will have 30 days to make the changes.

Sourc:<http://www.canada.com/news/national/Canada+Post+aims+reduce+costs+injuries+associated+with+rural/9315948/story.html>, Dec 23, 2013, Ottawa

Ontario raises minimum wage

By Lauren Strapagiel

As on June 1, Ontario's minimum wage will rise to \$11 — a 75 cent raise from the current \$10.25.

The government also announced plans to introduce legislation that would tie future minimum wage increases to inflation. If passed, any increases would be announced by April 1 and come into effect on Oct. 1.

The last time Ontario raised the minimum wage was in 2010, before it was frozen. There are about 500,000 people in Ontario working at minimum wage.

Ontario sets a lower minimum wage for students, liquor server, hunting and fishing guides and home workers, who will also all see a raise in June. Liquor servers have the lowest set wage, justi-

fied because they earn tips, and their wage will rise to \$9.55 from \$8.90.

"Increasing the minimum wage will help improve the standard of living for hard-working people across the province, while ensuring that businesses have the predictability necessary to plan for the future," said Ontario Premier Kathleen Wynne in a statement.

The change will put Ontario on par with Nunavut for the highest minimum wage in Canada. Most provinces and territories hover within the \$10 to \$10.50 range, while Alberta has the lowest minimum wage in the country at \$9.95 per hour.

These are the current rates across the country, including the change in Ontario:

Despite the rise, a full-time, minimum-

wage worker in Ontario will still fall below the poverty line making \$11 an hour. At that rate, a minimum wage worker would earn \$20,020 before taxes if they worked 35 hours per week, every week for a year, or \$22,880 at 40 hours per week. That is, of course, assuming a worker could obtain that many hours and not lose hours to time off or illness.

The poverty line in Ontario sits around \$23,000 for a single person, reports The Star, and earning a comfortable living is another figure entirely. According to a report from the Canadian Centre For Policy Alternatives, a living wage for "a decent quality of life" is as high as \$18.69 per hour in Halton and \$16.60 per hour in Toronto.

Anti-poverty activists have been pushing for a minimum wage of \$14 an hour, or \$25,480 per year assuming a 35-hour work week. Source:<http://o.canada.com/news/ontario-raises-minimum-wage-to-11>, Oct. 8, 2013. □

Don't mix sport and politics says Zeman ahead of Sochi, while Čáslavská boycotts him

By Ian Willoughby

Evidently concerned over Russia's human rights record, some European leaders have rejected invitations to attend the opening of the Winter Olympics in Sochi in three weeks' time. Among those who will be there is Czech President Miloš Zeman, who takes the view that sport and politics should not be mixed. Meanwhile, a great Czech Olympian is boycotting a related event in Prague because of Mr. Zeman's presence.

The presidents of EU countries such as Germany, France and Poland have turned down invitations to attend the opening ceremony of what will be one of the biggest sporting events of 2014, the Winter Olympics in the Russian city of Sochi. The refusals came in the wake of international criticism of Russia's treatment of homosexuals. One head of state who will be in Sochi is Miloš Zeman. In a town hall-style debate at a secondary school on Tuesday, the Czech president told students that the issue of human rights ought to be addressed on the political level alone.

Insisting that sport and politics should not be mixed, he described the Olympics boycotts of the 1980s as nonsense — and illustrated his view with a curious literary reference.

"Once, for political reasons, they didn't go to the Olympic Games in LA. And not long afterwards, four years later, they didn't go to the Olympic Games in Moscow. It was a case of 'you killed my uncle, so here's a smack in the teeth', as it goes in Švejk."

President Zeman, who is regarded as having warm relations with Moscow, says it is better to raise criticisms

regarding human rights issues on the ground than to stay away completely. One person who seems to prefer the latter strategy is ex-gymnast Věra Čáslavská, one of the country's greatest Olympians and honorary

chairwoman of the Czech Olympic Committee.

In a letter to the head of the COC made public this week, she declined an invitation to attend a ceremony at Prague Castle announcing the Czech team for Sochi due to Mr. Zeman's planned presence. Ms. Čáslavská outlined her reasons on Czech Radio.

"I think that by some of his decisions, which are provocative, Mr. President has unnecessarily spread public unease and a negative atmosphere. But my position is not political. I just have an ordinary right as a person to turn down accept or not accept an invitation."

The seven-time Olympic gold winner's stance is perhaps consistent with her previous involvement in politics. She supported Mr. Zeman's rival Karel Schwarzenberg in last January's presidential election, and served as an advisor to one of the current head of state's predecessors. "I had the great fortune of being able to experience — at very close quarters — the rule of Václav Havel. And it was very pleasant, not fear and tension. And with my non-participation at the Prague Castle event, that's what I wanted to get across." □

Source: <http://www.radio.cz/en/section/curaffrs/dont-mix-sport-and-politics-says-zeman-ahead-of-sochi-while-caslavsk-a-boycotts-him>, Jan 15, 2014

Pavel Vančata is a respected Czech aviation historian, author and journalist specializing in Czechoslovaks who served in the RAF in World War 2. He is author of six books and he has also co-authored several other books on this subject with other Czech aviator authors. Since 2000, he has been a regular contributor to Czech aviation magazines: Letectví + kosmonautika, REVI and he published also in French Aéro Journal.

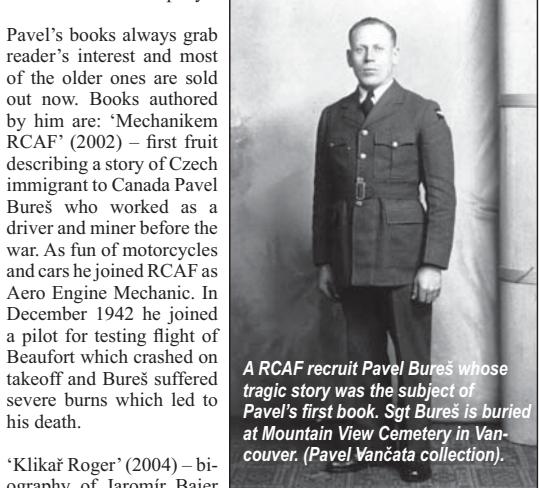
His writings are noted for their meticulous and extensive research into the subject often uncovering new facts and photographs. Pavel's research sources include his extensive private archive, personal contact with many of those who served in the RAF or their families, either in the Czech Republic or from elsewhere in the world as well as military and local archives in the Czech Republic, United Kingdom, Canada and the United States.

From 2003 he made numerous research trips to the United Kingdom to visit many RAF airfields where Czechoslovak airmen were based, cemeteries to photograph and document graves of Czechoslovak air-

men buried there, museums and archives, and also Czechoslovak RAF veterans living there. Amongst Pavel's most memorable achievements from these trips was in May 2007 when he visited the crash site of the Oxford PH404 aircraft, from 311 (Czechoslovak) Squadron, which had crashed at Beinn a-B'huird in the Cairngorm Mountains, Scotland, on 10th January 1945. During the exhausting trip which took 11 hours on foot accompanied by the local Philip Kammer he experienced all weather appearances from sun to little snowstorm. The result was photo documentation of the crash site where five Czechoslovak airmen lost their lives. Pavel is still visiting United Kingdom annually and preparing new projects on 311 Squadron and their members. He also runs personal website dedicated to the 'Czechoslovak Airmen in the RAF 1940-45' presenting photos and findings from his research trips and presenting his projects: <http://cz-raf.hyperlink.cz>.

Pavel is Prague born and bred and in 2003 graduated as a Telecommunication Engineer from the České vysoké učení technické (Czech Technical University) in Prague. He is currently employed as a team-leader in the Technical Support Department of an international telecommunication company.

A RCAF recruit Pavel Bureš whose tragic story was the subject of Pavel's first book. Sgt Bureš is buried at Mountain View Cemetery in Vancouver. (Pavel Vančata collection).

'Klikář Roger' (2004) – biography of Jaromír Bajer who escaped to France via Poland serving in the French Foreign Legion in summer 1939, later he fought with Czechoslovak Army on the French front and finally he retreated to the United Kingdom. He joined the RAF and after training for Wireless Operator and Air Gunner he commenced operational duty with No. 311 Squadron. At the end of 1942 his Wellington was shot down to the sea and five of six crewmembers were rescued from dinghy next day. After the war he flew with Czechoslovak Airlines till the 50s when was fired out by the Communist

> 10

▲ Terry Ziegowski, Gail Jesshope, Noelle Kidd, Bridgid McQuinn and Frances Puczyłowski by shelves with boxes of gifts for who needs it. These ladies meet every Thursday afternoon throughout the year and donate their time and the cost of materials (that are not donated), to knit and crochet, hats, mittens, afghans etc to donate at Christmas time to the homeless shelters, battered women's shelters, churches etc. in the community that appreciate the time these ladies have donated so they can be given these well-needed items.

► Frances is the main organizer of this volunteer project. She can talk not only about the work which the women are doing but also tell the people's story - of the mothers and their children who need the help of the women of Masaryk Park Homes in Scarborough. The women are not expecting anything in return; they don't expect money or letters of thanks for their activity. Their only reward is the fact that they helped those in need when help was needed. They are already preparing for a new project - knitting and handicrafts are an inspiration which fills their lives. Then they talk about it over tea. We would like more such people in our midst. THANKS LADIES!

By Janet Saunders, Barunka Sheriff and photo Vera Kohout

SEVEN OF THE FREAKIEST PLACES ON THE PLANET

Human bones, headless dolls, a death ward. That abandoned house on the outskirts of town has nothing on these truly frightening places

Where Stephen King could get inspired: the abandoned Chernobyl Amusement Park. (Image courtesy Jeroen Koch)

Scary sells. Whatever the nature of their flesh, the spirits of the dead rake in very real profits when it comes to sightseeing.

The Haunted House Association in the United States claims profits of up to US \$500 million from domestic haunted house ticket sales.

1

2

FARNOST SVATÉHO VÁCLAVA V TORONTĚ VÁS ZVE NA SVŮJ KAŽDOROČNÍ

Společenský Ples

SOBOTA
15. února
2014

VSTUPNÉ \$30.00
V CENĚ JE
Zahrnuta večeře

BOHATA TOMBOLA

DOPORUČENÁ
REZERVACE

Večer se podává od 19.00 hod.

Hala bude otevřena v 18.00 hod.

Vstupenky se prodávají po každé bohoslužbě v neděli v kostele a nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)

Hraje Skupina Míro Letka

The tourists shelling out are doing so for a giddy but ultimately safe experience.

The places featured on our list below are less about the sort of commercial scare that you can buy at an amusement park. This is the real deal.

These sites are authentically and unintentionally weird, macabre and mysterious.

1. *Deserted amusement parks can be creepy enough, but at Chernobyl Amusement Park*, in the ghost town of Pripyat, Ukraine, the reason for abandonment makes the place not only creepy, but hazardous. The 1986 nuclear disaster at the Chernobyl Nuclear Power Plant closed down the plant and caused the evacuation of the entire city, rendering this amusement park useless. While the people have long since departed, the radiation remains.

Britain's Lupine Travel and Ukraine-based Solo East Travel both conduct tours to Chernobyl and its park.

2. *Sedlec Ossuary: Czech Republic* The Sedlec Ossuary is a small Roman Catholic chapel in Sedlec, Czech Republic. It also contains the skeletal remains of about 40,000 human beings dispersed throughout the interior in artistically arranged designs.

The most notable creations made of human bones are the chandelier in the center of the room and the coat of arms of the Schwarzenbergs - the most blue-blooded of Bohemian aristocrats.

It's difficult not to let your imagination run wild when pondering the sort of sick mind that conceived of things like a chandelier of human bones. But the real motive behind it all is quite prosaic: it was simply a matter of saving space.

These bones were freely given from the bodies of devout Roman Catholics all over Europe who clamored to be buried here after the Abbot of Sedlec went on a pilgrimage to Jerusalem in 1278 and brought back soil from Golgotha where Jesus had supposedly been crucified.

So many wanted to be buried in Golgotha's soil that the chapel was turned into an ossuary. The remains of the previously buried were dug up and rearranged in the 16th century: a practical if somewhat disquieting way to use limited burial space in a thrifty way.

Open daily (except December 24 and 25) 9 a.m.-4 p.m., give or take an hour, depending on the date. Check the website for the updated schedule. Admission is 60 korun (about US \$3) per person. It is worth noting that the council in charge of the ossuary's preservation considers it a sacred place.

3. *Aokigahara Forest: Mount Fuji, Japan*

4

Aokigahara Forest, at the foot of Mount Fuji in Japan, is a densely wooded forest that's sometimes called the "Sea of Trees" and sometimes called the "suicide forest."

It's become something of a mecca for those who want to take their lives; 54 people committed suicide in Aokigahara Forest in 2010. The denseness of the woods means that it's likely that not all the bodies have been discovered.

The magnetic iron in the soil also renders compasses useless, and the

4. *Akodessewa Fetish Market: Lomé, Togo*

As the largest fetish market in the world, Akodessewa Fetish Market in Lomé, Togo is a haven for voodoo practitioners.

By fetish, we're referring to talismans that are used in voodoo healing. Things like crocodile heads, chimpanzee ➤ 10

3

5

6

311 SQUADRON

regime and forced to work as a manual worker.

► from pg. 8

'RCAF bylo jejich osudem' (2008) – covering the life stories of three RCAF airmen who were all of Czech origin and all three got killed during the war. Vladimír Havlíček trained as navigator in Canada sailed to United Kingdom to serve with No. 240 Squadron. One landing in December 1941 on the heavy sea became fateful for the Catalina and half of her crew including Havlíček. Otto Najemník was an America born of Czech father. He joined the RCAF for pilot training and got killed in the final stage of elementary training. Vladimír Sopuck passed observer training in Canada before being posted to the Transport Command RAF to fly new American built aircraft to United Kingdom and Africa. It was already after the war end in Europe when one engine of Mosquito cut after takeoff and the plane crashed killing both airmen aboard.

'Letec po hvězdách' (2009) – personal diary completed by biography of John Gellner, CD, DFC, pre-war Brno lawyer who joined the RCAF in 1940 and after observer training in Canada sailed to the United Kingdom to serve with No. 311 Squadron. In Late 1942 he returned to Canada as instructor being allowed to made pilot training later. After the war he stayed in Canada and served with the RCAF till 1958. Later he became well known journalist. He was made a member of the Order of Canada in 1983.

'Z deníku radiotelegrafisty' (2013) – personal diary incorporated into biography of Pavel Tofel, Wireless Operator of No. 311 Squadron. He flew several raids on town in Germany and occupied continent before starting Anti-Submarine patrols over the Atlantic in summer 1942. His Wellington was shot down over the Bay of Biscay in August 1942. Book can be ordered via Pavel's website: <http://cz-raf.hyperlink.cz>.

'311 Squadron' (2013) – latest project released in November 2013 and it can be ordered at publishers website: http://www.mmpbooks.biz/mmp/books.php?book_id=224. This Pavel's first book in English language is a comprehensive history of 311 (Czechoslovak) Squadron RAF during World War 2. Total of 160 pages of glossy paper is covering the squadron service history illustrated by more than 220 black & white photos plus few unique color ones.

Appendices add operational statistics and roster of the flying personnel, roll of honour, Prisoner of War list and many more information including 25 color profiles of squadron's Ansons, Wellingtons and Liberators.

One of more than 220 historical snapshots published in Pavel's last book No. 311 Squadron – Air Officer Commanding No. 3 Group Bomber Command RAF, AVM J. E. A. Baldwin CB DSO OBE (left), passes the squadron badge to the Commanding Officer W/C Josef Ocelka DFC on 24th December 1941. (Pavel Vančata collection)

Seven of the freakiest places on the planet

hands, cobras and bones. Lots of bones. These things (or parts of things) are sold as ingredients to be ground up, mixed with herbs and cooked over a fire. The resulting black powder is rubbed into a cut on the patient's chest, hopefully curing him of whatever brought him there in the first place.

This makes the market, in effect, one giant pharmacy, and while there's nothing bad about that, it may be difficult to keep your cool amidst tables piled with the desiccating, grinning heads of cheetahs and hyenas or unidentifiable, vaguely humanoid skulls laid out like melons at the local grocer's.

5. *La Isla de las Muñecas: Teshuilo Lake, Mexico*
La Isla de las Muñecas, or the Island of the Dolls, is the stunningly morbid creation of a man named Don Julian Santana, who lived as a hermit on an island for some 50 odd years until his death in 2001. During his time there he amassed

spirit, or whether the drowned girl had actually existed, are all points of contention. But Don Julian just wanted to give his ghostly friend some toys to play with. The otherwise uninhabited island is located 29 kilometers away from Mexico City, Mexico, on Teshuilo Lake, near the canals of Xochimilco.

an impressively ghastly collection of dismembered, broken dolls and hung them on tree branches around the island, where they hang to this day, like sacrifices. It looks cruel and disturbing, but the back-story is surprisingly sweet.

Although there are several versions of the legend, they all converge upon the idea that Don Julian dedicated the dolls to the spirit of a little girl who had drowned in the canal.

Whether he communicated with the

COURTESY DR. JONATHAN LEE

spirit, or whether the drowned girl had actually existed, are all points of contention. But Don Julian just wanted to give his ghostly friend some toys to play with. The otherwise uninhabited island is located 29 kilometers away from Mexico City, Mexico, on Teshuilo Lake, near the canals of Xochimilco.

6. *Battleship Island: Nagasaki, Japan*
Hashima Island, also known as Gunkanjima (meaning "Battleship Island" as the island resembles a warship) is a 60,000-square-meter

cluster of concrete ruins in the sea by Nagasaki, Japan.

In the 1950s it was the bustling home of thousands of coal mine workers. Hashima Island has been abandoned since 1974 when the coal mines shut down.

There's always something a bit sinister about deserted islands.

Isolation is a double-edged sword; being surrounded by sea might mean an excellent vacation getaway, or getting stranded with no place to run. A visit to Hashima Island feels like the latter. The dilapidated buildings and abandoned belongings of the former coal miners make this place feel like the most desolate island on Earth.

Although Hashima was entirely closed off until 2009, travelers are now allowed to visit.

For more information, check the Nagasaki Tourist Information Center: +81 95 823 3631; 1-1 Onoue-machi, Nagasaki City, Nagasaki

7. *Gonjiam Psychiatric Hospital: Gyeonggi, Korea*

The story of this abandoned psychiatric hospital reads like a textbook plot of a horror film.

According to local legend, patients started dying mysteriously at the hospital 10 years ago, eventually forcing its closure.

It is now an abandoned, dirty building with only the most disturbing remnants of its former life, such as rusted wire fences and disintegrating examination chairs.

The hospital is famed as one of South Korea's three major haunted sites, the others being the Youngdeok haunted house, roamed by ghosts from the Korean War, and the Neuborn Garden, a former restaurant where it's said that you can still hear the sound of dishes being washed in the kitchen. □

Source: <http://travel.cnn.com/freakiest-places-around-world-681626>, By CNNGo staff 31 October, 2012

Calgary's historic \$40 million lottery winner Tom Crist donates it all to charity

By Matthew Coutts

Trouble is... he will need a silo in his backyard to store all the solicitations from other charities and begging letters from the public that he is about to receive in the months ahead!

A Calgary man has embodied the holiday spirit by donating \$40 million in lottery winnings to various charities. The sudden act of kindness, inspired by the loss of his wife, comes little more than a week before Christmas.

Calgary's Tom Crist won the \$40 million LottoMax jackpot in a draw on May 3, but didn't realize he won until he was contacted during a golf trip in California.

"I wasn't even sure which game I'd won on, or what the numbers were," Crist told the lottery agency. "I've paid for the subscription when I get the renewal notice every year, and then I just file it – sometimes I'd get a cheque for

\$10 or \$20, but I never expected this."

Crist's \$40 million jackpot makes him Calgary's largest lottery winner ever. It also makes him one of its largest charitable donors. According to CBC News, Crist is giving all of the money away to charities. Crist lost his wife to cancer last year.

Crist said he plans to put the money into a family trust fund to be doled out to charities he and his kids pick over the years. Charities such as the Canadian Cancer Society and Calgary's Tom Baker Cancer Centre will be at the top of that list, he says.

"I've been fortunate enough, through my career, 44 years with a company. I did very well for myself. I've done enough that

I can look after myself, for my kids, so they can get looked after into the future. I don't really need that money," he said.

An impressive and inspiring act, made in the honour of the love of his life. Thank you, Tom. From anyone whose family has been affected by cancer, thank you. □

Source: <http://ca.news.yahoo.com/blogs/dailybrew/calgary-historic-40-million-lottery-winner-tom-crist-142923751.html>, Dec 17, 2013

Uluru aneb Hora, na kterou se neleze (2)

Pro ND Alenu Martinů

Ayers Rock, nebo jak se od roku 1993 také říká Uluru, je zvláštní hora. Sedi strategicky uprostřed Austrálie, snad aby k němu měli všechni stejně daleko. Z výšky letadla je to malý červený bok v rozlehlé rovné krajině. Ještě když se k němu blížíte po silnici, máte dojem, že ten podivný útvar tam jaksi nepatří. Vypadá, jako když si obejde rovném písaku udělal bábivočku. Stačí vlna nebo prudký dešť, aby bábivočku srovnal se zemí... Ale pak, když stojíte pod tou červenou strmou skálou a diváte se vzhůru, dochází vám ta její rozměrnost a mohutnost. To, co z výšky vypadalo jako obý kámen, je ve skutečnosti rozpraskaná plocha pokrytá puchýři pískovcových desek s hlubokými vráskami koryt vyrytými proudy vody, s jízvami v bočích, vykouslymi větrem, horkem a deštěm.

Velikost můžete vyjádřit čísly

slušné ceny. Noclehárna Outback Pioneer Lodge je nejlevnější. Zamílová se jednotlivě, zhruba 50 dolarů za osobu. Místnost s dvěma palandami a polici mezi nimi z pouhý pakatek dvou set dolářů. Pokud jste čtyři, bez problémů vás ubytují pohromadě. Místnost je ale čistá a areál má velmi dobré vybavenou kuchyně včetně dvou lednic, čtyř sporáků, potřebného nádobí a stolků pod krytu verandou. Je tu i gril, kde si můžete opéct maso, restaurace a bar s internetem (ten se ovšem platí extra). A hned za ubytovnu kopeček s výhledem na tu slavnou červenou skálu. Pouze místo řeky tam buzučí mouchy. Těch tam je všude dost, a zcela zdarma.

Pokud máte smůlu a slunce večer zapadá do mraků, světelné efekty a barevné změny, o kterých se všude v prospektech píše, se jaksi nekonají. Zato když je jasno,

– vrchol Uluru je 348 m vysoko nad okolní krajinou a 863 m nad hladinou moře. Cesta kolem úpatí měří 9,4 km. Celý monolit – neboť Uluru je jeden velký kus pískovce – sahá pří 5 km hluboko (některé prameny tvrdí, že šest, některé, že dva a půl, někdo dokonce tvrdí, že to žádný monolit není). Délka skály je 3,6 km, šířka 1,9 km. Cesta na vrchol je dlouhá zhruba 1,6 km a trvá asi hodinu – tedy za optimálních podmínek, kdy je výstup povolen.

To jsou čísla. Osobní dojem je něco zcela jiného. Pohybujete se někde mezi „A to je všechno?“ a „Wow, to je ale nádhera!“ Jeden z Australanů se vyjádřil ve smyslu „Co na té skále lidí vidí, že tam každý musí jet?“ a jiný zase „No a? Byl jste tam? Úžasné, že?“ Některí blázní práh hráli na vrcholu golf... a jiní tam nelezou, protože je to pro místní domorodce posvátné místo.

Z „Traps“ na světě je to jedna z nejdražších (na pěti dalších už jsme byli). Jen let Cairns-Ayers Rock je dvakrát tak drahy než Cairns-Sydney. Jediné ubytování je v středisku Yulara, kde jsou hotely, obchody, pošta, benzínová pumpa... prostě všechno, co turista může potřebovat. Za pří-

skála září rudě do dálky jak zejména ozářený lampión. S ubývajícími paprsky pomalu vyhasiná do šeda, až postupně zčerná úplně. Parkoviště vyhrazené právě pro

tuto příležitost bývá plné, lidé si s sebou vozi i stolek s židlemi, někteří i láhev vína a skleničky. Někdo sedí na střeše auta, slabší povahy se schovávají před mouchami uvnitř. Jeden fotograf měl na střeše svého vanu stativ a stál tam ještě dlouho poté, co ostatní odjeli.

Když se pak setmí úplně, noční obloha je naprostě úchvatná. Ta jiskřivá nádhera milionů a milíard hvězd... Mléčná dráha opravdu vypadá jak pěna rozlitá po obloze a jasné hvězdy Jižního kříže

září, jako by byly na dosah. Pro městské děti je něco naprostě nevidaného a člověk uznává, že s přílišným osvětlením ve městech, které už se obecně nazývá light pollution, by se mělo něco dělat.

Východ slunce se sleduje z opačné strany a vyjet musíte tak hodinu předem, což je v srpnu až tak kolem půl šesté. Světelné efekty jsou neméně úchvatné, i když jinak. Z tmavé sedé skály se postupně „odlupují“ zlatorudé zářící pruhy, ne horizontálně, jak by člověk čekal, ale vertikálně, jak některé části vystupují ze stínu proti vycházejícímu slunci. Tyto pruhy se pomalu rozšíří, až se v jasného dne ostrý kontrast světla a šera postupně vytrati.

A jaká je skála mezi svítáním a soumrakem? Červená. Veliká. Impozantní. A nedostupná. V den naší návštěvy byla cesta nahoru uzavřena pro velký vítr na vrcholku – ušetřilo nám to dilema, zda nahoru leží či nelézt. Domorodci to prý neradi vidí. Jednak stezka na vrchol kříží „Cestu snů“ jejich předků (Dreamtime path), a pak mají obavy o bezpečnost návštěvníků. Od té doby, kdy se začala neštěstí evidovat, už jich 35 zaplatilo svou smělost životem. (Někde se dočtete, že 36, někde, že přes 40. Pro srovnání, v roce 2010 zemřelo při silničních nehodách jen v Severních teritoriích, kde Uluru leží, 49 lidí.) No, názory a přání místních obyvatel by se asi měly respektovat, je ale divné, že tam nikde nebyl vidět ani jeden jediný domorodec. Ani kolmo skály, ani v návštěvním středisku. Na to, že celá oblast Uluru/Ayers Rock a Kata Tjuta/Olgas je

ve správě „aboriginů“, je jejich naprostá absence zarazející. Otázka, zda leží či nelézt, zůstává sporná. Jsou-li na to lidé připraveni, nefičí-li vichr či nepráží ledové slunce a nevyvádějí-li na vrcholu nepřístojnosti, nevidím důvod, proč by neměli na vršek vylezt a obdivovat tu nádhru shora. Na druhou stranu lze stejně dobře obdivovat krásu Uluru dole v jeho stínu u zelenavého jezírka. Podle fotografií je to skoro hezčí pohled než shora na rovinu kolem. Jsou horu, na které ani není třeba lezť... □

POKRAČOVÁNÍ

Do českých kin právě přišel americký film Martina Scorsese The Wolf of Wall Street. A na mě se obrací zájemci se stejnými otázkami: „Vidělas? O čem to je? Máš na to jít? Co si o tom filmu myslíš?“

Ano, film jsem viděla. Režisér Martin Scorsese (foto dole vlevo) ví přesně, co dělá, takže film zabaví! Je to o penězích, sexu a drogách. Tři hodiny sledujete, co s lidmi udělá rychle a poměrně snadno vydělané velké množství peněz. Tak trochu se zcvoknou. Uvidíte také výborné herecké výkony. Matthew McConaughey je skvělý a byl za roli Marka Hannu nominován. Leo DeCaprio je Leo a krásná Margot Robbie (Naomi) také nic nezklamá.

Jinak si film vysloužil rekord za to, kolikrát se v něm použilo oblíbené anglické slovíčko, které začíná na f. Když to shrnu, myslím si, že film bude v ČR velmi populární. Pokud vám nevadí podívaná na nahá těla, zdrogované lidi a drsný konec, tak film ke zhlédnutí doporučuji.

The Wolf of Wall Street

Pro ND Katerina Dehning

Ovšem vede se velká diskuse o tom, že film je nevýchovný a že staví na vyušení podvodníky a jejich zvrhlý život a že by se proto ukazovat v kinech neměl. At už máte názar na morálku jakýkoliv, nemění to fakt, že je to dobrý film. Dle mého názoru ale film výchovný je, protože všechni končí špatně. Což je drsná realita lidí, kteří si zahrávají s drogami nebo podvodem. Nutno vypichout, že film je zpracován podle opravdového příběhu Jordana Belforta (foto dole vpravo), kterého ve filmu hraje Leo DeCaprio. Jordana jsem viděla před dvěma dny v televizním rozhovoru. Jak už to v Americe bývá, vysla mu současně i knihu. Jordan se zavázal, že sto procent výdělku jak z filmu, tak i z knihy, jde na splátky ukradených peněz. Jordan je i ve skutečnosti pohledný člověk – frajer – a vůbec není pochybn, že je schopný a neobyvkle chytrý. Potvrdil, že vše, co vidíte ve filmu, je pravda, kromě postavy jeho kolegy Dannyho Porushe, kterého hraje Jonah Hill. Jeho postava byla vytvořena z několika lidí.

Na vysvětlou pro ty, kteří neznají pomery v USA, dodávám dvě informace:

1. Obchodování a nákup akcii přes telefon se dnes již nepraktikuje. Vše se dělá přes počítače. Přes telefon to bývalo ještě v době, když jsem do Ameriky přijela a nezálož místních poměrů jsem sama skočila hned jednomu podvodníkovi na lep. Než jsem se nadála, patřili jsme k jiné telefonní společnosti (tak druhé) a Bruceovi dalo několik týdnů práci nás přehodit k té původní. Tím jsme ztratili něco peněz, já se navždy poučila a telefon jsem měli od té doby zablokován (tzn. že se naše číslo na žádných seznamech makléřů již nikdy neukázalo).

2. Obchodování a nákup akcii je pro Američany běžná rutina. Musí být. Je to totiž jedna z možností, jak si našetřit na důchod. Důchod jako takový (od vlády) je tu velmi malý. Pokud tedy nemyslíte na zadní kolečka dřívě, ve stáří si moc poskakovat nebudeste. Takže jsou tu pro lidi dvě možnosti. a) můžete pracovat u firmy (nebo společnosti), která vám měsíčně na důchod pomáhá šetřit. Peníze vám začne vyplatit v určitých částkách nazpět, až oko důchodového věku (65 let) ap. Pokud vaše firma zkrachuje, dostáváte peníze od pojíšovny, ale to je vždy méně. A pak je tu plán b), kterému se říká 401 K a kde se jedná o investice do akcii a cenných papírů. Je to sice riskantnější, protože burza stále litá nahoru a dolů, ale na důchod máte většinou vystaráno. Pokud neprjde nejaká katastrofa nebo se nesetkáte s Jordanem Belfortem (z filmu). A tak je téměř každý Američan nuten nakupovat a rizkovat. Pomáhá, když se vyznáte v burze. Pokud tomu nerozumíte a neumíte se dobrě rozhodovat nebo narazíte na podvodníky, pak máte smůlu. Nikdo a nic vás nezachrání. O nemilosrdných podmínkách v Americe piši náznakem také ve své knize Proti proudu zeměkoule v kapitole Portland.

Takže, pěknou podívanou. A bacha na podvodníky na burze! □

Kdo z nás by neznal Jacka Londona a jeho příběhy z Yukonu! Málokoumu se ale poštěstí se do této končin podívat, natož aby tam strávil čas života. A kdo se tam přeče vypráví nebo ho tam okolnosti zavedou, zakrátko zjistí, že příroda je tam sice krásná, ale drsná: dlouhá zima, kruté mrazy, léto krátké, znepríjemňované neuvěřitelným množstvím komárů, a že ten příšlovečný chléb je tu skutečně tvrdě vydělaný.

O tom vypráví Alena Kennedy ve své knížce „Trvalé bydliště Klondike – aneb Kde medvědi dávají dobrou noc“. Mezi trampy dostala přezdívku Mývala a její toulky ji zavedly z Čech přes Tunis až do Kanady. Toronto se jí zdalo příliš rušné a lidnaté, a tak se vydala autem přes Rockies do Vancouveru. Ten je lidnatý o něco méně, ale stále ještě dost, a tak když se tam seznámila se zarostlým mužem z Yukonu, neváhala a jela se za ním na sever podívat – a divoká krása, klid a kouzlo severské přírody ji učarovalo natolik, že se tam rozhodla zůstat.

Mnouhá místa, která paní Alena ve své knížce popisuje, znám – v červenci 2000 jsme s manželem udělali okruh Whitehorse-Dawson-Boundary-Tetlin-Beaver Creek-Haines-Skagway-Whitehorse včetně odbočky na sever za polární kruh

Alena Kennedy: TRVALÉ BYDLIŠTĚ KLONDIKE aneb Kde medvědi dávají dobrou noc

Pro ND Alena Martinů

k fece Mackenzie. O to víc se mi její knížka líbila, že mi připomněla tu krásu hor Ogilvie z Dawsonem, mohutnost řeky Yukon, rozkvětlou a voňavou tundru kolem Dempster Highway. To je ta slepá silnice, na které měla paní Alena registrovat auta, která se budou vracet jinou cestou! Highway... ve skutečnosti prázdná široká dvouproudovka, kde nám hned první den vletěl kámen do předního skla (před tím nás v půjčovně varovali a my jsme byli rádi, že jsme se rozhodli vzít si extra pojíštění) a po návratu byl nás stříbrný Chevrolet Cavalier dvoubarevný: na bocích a vzdalu celý pokrytý několikacentimetrovou vrstvou bahna, které jsme pak u pumpy hodinu smývali proudem vody. Nejhorší bylo otevřít dveře – po prvním sáhnutí na bahnem obalenou klíku už jsme mívali po ruce hadr. Naštěstí nám žádný kámen neprorazil benzínovou nádrž, což byla další věc, před kterou nám různí lidé varovali, stejně jako před komáry, kterých je prý tolik, že vám mohou i zahlitit chladci.

Neodmyslitelnou součástí Yukonu jsou pozůstatky Zlaté horečky – země rozrýtá bagry, sruby původních zlatokopů, samozřejmě i ten, kde pobýval Jack London. Toho je vlastně v Dawsonu jen půlka, druhou si po přestěhování z Henderson Creek vzalo město Oakland v Kalifornii a na obou místech byl srub pečlivě dostaván na původní velikost. Pro nás Čechy má zvláštní význam také hrob J. „Eskymo“ Wenzla (1868, Zábřeh – 1948, Dawson), českého cestovatele, průzkumnika, zlatokopa a vynálezce. Ten jsme na hřbitově v Dawsonu našli. Byl to již ten správný, který právě Alena Kennedy s několika přáteli určili a označili jej výraznou desku a českými vlajkami. Později tam prý dal i knížku, kde se mohli návštěvníci zapsat.

Na Yukonu jsme byli začátkem léta, kdy je nejvíce komárů, a skutečně kolem Mackenzie jich byla doslova mračna. Tam jsme vařila ve stanu, a i tak mám podezření, že jich pár do polévký spadlo. I všechno jinde jsme se oblékali do věci s dlouhými rukávy a nohaviciemi, na hlavě nosili sitě a odhalená místa mazali repellentem, ano, i ta zadní, když jsme potřebovali navštívit kadibudku v kempu. Jen na jednom místě komáři nebyli, blízko Carcrossu, kde je dokonce i poušť s písčinnými dunami.

Po této zkušenosti si tak trochu dovedu představit, jaké to je bydlet na Yukonu ve srubu bez vody a elektřiny. Tedy na chvili v létě, na dovolenou. To je teplo a světlo až do půlnoci, že se dá ve stanu i čist. Jak je to v zimě, to jsem už na vlastní kůži nezazáhnila. Dominovala jsem se, že jen z lásky by žena vyržela žít v tak primitivních podmínkách a ještě v místě, kde je půl roku sníh a tma a mrazy až pod -50 stupňů Celsia. Alena Kennedy však popisuje svůj život na severu s takovým nadšením, že teď hádám, že to nemusejí být pouze šarm jejího manžela, ale i celého prostředí, do kterého se zamívala. Ten neuspěchaný život má totiž své kouzlo. Vše se neuvěřitelně zjednoduší, problémy se zúží na to, jak zajistit rodině jídlo a teply příbytek – a důležitější než televize je dobrá puška (kdyby se na cestě před námi objevil hladový medvěd), a raději než ovlaďat počítací že třeba se naučit řídit psí spřežení (protože v zimě se jinak nedostanete).

Není to život pro každého. Přesto po přečtení její knížky můžete tak trochu Aleně Kennedy a jejímu muži závidět, protože oni jsou vlastně na dovolené celý život. □

Hledání štěstí u cizáků

Jan Drábek (7)

Jako Austrian Representative of the American Fund for Czechoslovak Refugees jsem na začátku léta podnikl cestu vlakem do Norska s několika uprchlickými dítěmi, která tam jela na tábor zorganizovaný nesmírně agilní Aničkou Kvapilovou. Když jsem se vrátil, tak na mě čekala v kanceláři zpráva, že do Rakouska dorazilo najednou asi 11 československých uprchlíků, což bylo více než celkový počet za poslední rok. Přijeli obměným nákladním autem, kterým se prorazili u Českých Velenic skrz ostrnáte dráty, ale rakouská policie je chytily až po té, když přijeli v poledne do Vídni a špatně tam předjedli tramvaj. Videňské noviny přirozeně neschopnost rakouské policie hledat své hraniče rázem rozmaraly na svých titulních stránkách.

Byl mezi nimi nadaný malíř Luboš Králiček a bývalý slovenský politik Milan Staško, a ti dva si ihned našli místo v jakémusi vinném sklepě. Šel jsem je tam navštívit a ukázali se oba byt mili a veselí kumpáni. Zvláště proto, že sklipk byl plný výparů z kvašicového vína a tak i já jsem byl po několika minutách v ohromné náladě.

„Vite, my jsme věděli, že bude na tom Západě daleko hezčí život, ale takhle ideální jsme si to nepředstavovali,“ prohlásil Králiček pod vlivem všudeprítomných výparů. Moc jsem si všichň neuzlil; dostał jsem si díky výdatné flašce Klosterneuberského, ale za týden už byli na cestě do New Yorku. Tam jsme se s Králičkem o dva roky později zkamarádili, a jako svatební daří jsme od něj dostali obrovský obraz moravské polní cesty. Ten dodnes visí u nás ve Vancouveru v obývacím pokoji. Takže příliš uprchlíků by tu byl a tak i v tom smyslu se snesla na pana rezidenta pohoda. Léto zdatně pokračovalo, já ho odstěhoval k válečné vдовě Frau Mlady, která mi sice počítala za pokoj měsíčně nestydátek 700 schillingů, ale byl by hned vedle Schotteninku, a byl podstatně lacinější než ubytování v Hotelu Weisser Hahn. Přesto jsem se ale už začátkem léta přestěhoval do samostaného bytěčku v rozkošném Liesingu, obklopeném vinářskými sady. Na to kontu jsem si s výdatnou tátovou finanční pomocí také hned kupil auto „ford Anglia“ se stupidně neprakticky lomeným zadním oknem. Byl jsem rájem, jak konstatoval Joachim Bach, o čtrnácti kola atraktivnější.

Schmidovi mne ve Vídni uvítali krátce po mé příjezdu. Tetička se hned dala do práce, i když se ji zdržáham označit co dohazovačku. Spiše se snažila udřízat v emigraci. rodinou tradici a čest. Nejdříve si mne patřičně vyzpovídala: zjistila si, jaké mám vzdělání, záliby a kulturní zázemí. Nejslabší to údajně bylo s mými manýry – podle ní jsem příliš mnoha času strávil u námořnictva v podpláblu a ve společnosti nižších vrstev. Tedy mimo přímý a blahonosný vliv jeji nejoblibější neteře, moji mámy.

Dle tetina rozkazu jsem se jednoho krásného červnového dne dostavil do kavárny před hotelem Imperial ve zbrusu nové košíři a prudce vyleštěných polobotkách. Tetička Karla mi dala bles-

kou lekci v přivítání dědičky Elizabeth von Freiwitz, která bude jednou majitelkou věhlasného uhlíského velkoobchodu. Hraběnka měla přijít za půl hodiny a mezičím příbude mít čas k prostudování některých zvyků, běžných v lepších vídeňských rodinách. Až se slečna Betty objeví na obzoru, tak musím ihned vstát, sklapnout podpatky, polbit ji ručičku a zamumlávat „küss die hand gnaedige fraulein“. K velkému pobavení jiných hostů a kolemjdoucích jsme si tento můj výstup několikrát procvičili, a když už přes říčku Kaernter Ring přecházela Betty.

Nemohl jsem věřit svým očím. Byla to vynikající děva. Asi tak osmnáctiletá, štíhlá jak proutek, s tmavýma očima jako mandle a dolíčky ve tvářích, když se smála. Podpatky sklaply, ruce jsem polobil, naučené pozdravění zamumlával. Vše šlo jako na drátku. A když jsem se na ni po vši té drezure pojedval, vycítil jsem ze její tváře a mandlových očí následující poselství: To je ale pekné vůl! S tetičkou se haběnka dobře bavila, ta k Rakousko-Uhersku vlastně patřila, až já? Tohohle amerického Slována s prušáckými manýry přece někomu nemůže brat vůl. Marně jsem se snažil zachránit situaci nejapnými žerty. Cítil jsem, že kostky už byly neodvratně vrženy. Posléze se Betty omluvila, že mi domů studovat na nějakou zvláštní zkoušku, a odešla.

(Tetička o seznámení ihned informovala naše ve Washingtonu. Šprýmař tátu obratem odpověděl, s jakou radostí vše bere na vědomí. Protože, jak se zdá, brzy budu považoványm vídeňským uhlíským magnátem, ptal se, jestli přízačnu plivnutím do dlani a vynášením něuse plnou briket do čtvrtého poschodi.

Dva dny jsem se téměř nepřetržitě snažil telefonicky dosáhnout, abych vše vysvětlil, ale marně. Nakonec mi její šarmantní maminka (která původně vše s tetou Karlou (dochola) vyřizovala vzkaz, že Betty na včeře se mnou bohužel kvůli tomu úmravnému studiu neužije, a že toto studium bude trvat několik týdnů. Vytocil jsem tedy číslo anglické ambasády a sjednal si tam rande s poohlédnou sekretářkou Deborou.

Ten večer jsme se Deborou seděli v Piaristenkelleru u pamětnodného vídeňského řízu a začáleli její zřejmě nejlepším gumpoldskirchským. Bavili jsme se všechny. Dokonce tak dobré, že jsem si dlouho nevšiml dvou osob v přímluvě nedalekého boxu. Tam se nestyděl, mukal jakýsi párek, který si vůbec nevšiml všechny na talíři před námi. S Deborou jsme dojedli, zaplatili až teprve při odchodu, když jsme procházeli kolem jejich stolu, jsme s úzasmem zjistili, že jede o Elizabeth von Freiwitz a nejakého jejího šamstra, který se silně podobal šarmantnímu podvodičkům z předválečných filmů Maxe Fríče.

Nebyl jsem si jistý, jestli Betty zpozdrovala i mne, ale v duchu jsem si připomněl příslušník, kterého v poněkud zprávném znění vyjde jako žij a nech ty, co jsou v říji. Nastartoval jsem Anglia a dopravil Debru do osmnáctého obvodu, kde jsem ji po letním polibku vysklapl před jejím bytem. Betty mi vrtala hlavou celou cestou domů do Lie-

singu. Nakonec jsem si však řekl, že je vše definitivně u konce: naše lásky nikdy nevzkvetla a tím pádem už asi nikdy ty nůše do vídeňských schodů tahat nebudu.

Když jsem přišel druhý den ráno do práce Frau Kalle hlásila, že tetička Karla telefonovala už třikrát. Vytocil jsem tedy její číslo, a to první, co jsem slyšel, byla slova: „Tak to jsem se od tebe opravdu nečekal!“ Hájil jsem se tím, že jsem nic nečekaného neprověděl. Alešpol ne poslední dobou. „Byl jsi včera večer v Piaristenkelleru?“ Tolik jsem připomněl. A teď mi tetička Karla popsala, co jsem tam dělal. Celkem věrně, jenomže se to netýkalo tak moc mne s anglicky konzervativní Debrou, jako spíše Betty s jejím šarmantním podvodičkem. Byl jsem ohromen. Dokonce natolik ohromen, že jsem opomněl se zeptat, jak mohla údajně doma úmravně studující Betty u piaristů vidět. Tetička Karla pak řekla, že si musí jít dát hejmánkový čaj, aby se poněkud uklidnila. Solche Schande! A zavěsila.

Dnes si uvědomují, že tím zavěšením vlastně definitivně skončil můj pokus o vstup mezi vídeňskou smetánku.

Byl jsem však vzápětí donucen přijít na jiné myšlenky. Z Mnichova přijel znadená můj šéf, pan doktor Brázda. Protože jsem panikář, zprýmal jsem si myšlen, že se moje údajná ostuda s Betty dostala až do Mnichova a že mi proto přijel dát padáka. Místo toho mi však ukázal dopis, ve kterém jeho i méně zvoucího povohou na rakouské ministerstvo vnitře. I když pozvání bylo velmi mile stylizováno a zmiňovalo se o nalezení cesty k řešení našich společných problémů, Brázda podotkl, že nemá v zvyku jezdit tři sta kilometrů jen proto, aby se nalokal mizerného vídeňského erářeho kafe. Navíc od té doby, co jsem na výzvu tohoto ministerstva poznamenal podlouhlé úřední razítko na Vídni požadované razítko kulaté, nebyl si doktor Brázda vědom nějakých jiných poklesků.

Kráčeli jsme nesmírně dlouhými a ponurými kuloáry ministerstva, podával si nás jeden zřízenec po druhém, až jsme byli uvedeni do menší kanceláře sekčního šéfa Hankeho. U vysokých kachlíkových kamen byl útlino, i když kafe bylo - přesně podle předpovědi doktora Brázdy - jako splašky. Nejdříve se milovalo o počáši, pak o Brázdově cestě z Mnichova, pak o krásach rakouského hlavního města.

Znenadání však přišla na přetřes paní Petřželková a vzápěti jsme se i dozvěděli, že v roce 1958 byla sice z ústavu pro choromyslné propuštěna, ale současně zbaběla svéprávnost. Pánoně budou jistě souhlasit, že takovou osobu nemůže přece vážená organizace, jako je ta vaše, zaměstnávat. Navíc je to také v Rakousku protizákoně, dodal Hanke. „Es geht doch nicht!“ zdůraznil. Takže to nejde. Ne já, ale chudák paní Petřželková dostala okamžitou výpověď. A již den nato jsem nemohl v ryche vrzutajícím chaosu za Boha najít fascikl zlodějčíka-uprchlička Kuralského, který si vyžádal rakouská policie. A při vchodu do mé kanceláře se mi na botu přilepil papír s hořicí. ■

POKRAČOVÁNÍ

MATA HARI A MOTIVACE DÁT SE NA ŠPIONÁŽ

Nedávno mě zaujal český film „Rytmiss v patách“, stvořený podle předlohy románu Josefa Škvoreckého, s přesnějším specifickým názvem „Malá pražská Matahára“. Značně autobiografický zážitek tak se mi s podrobnostmi svéřil.

Mata Hari, původním jménem Gerda Zelle, se narodila v roce 1876 do středostavovské rodiny v Holandsku jakožto Margaretha Gertrudie Zelle - osůbka sice „not conventionally beautiful“, ale vybavená s „indefinable sexual allure“. Nymfomanka, znamenitá postelová přeboornice s talentem a mnohonásobnou zkušenosíti s přemnoha labužníky nejedné národnosti. A nejslavnější šponka všech věků.

Na rozdíl od počínání pánského potenci, se toho v této feministické specializaci moc neví. V našem českém národe se ledacos proslyhalo o dva roky mladší Emř Destinnové (1878 - 1930), v Praze narozený jačkožto Emřilie Pavlína Věnceslava Kitlová, přeslavná operní partnerka Enrica Carusa, jak že pašovala zprávy ke škodě habsburského mocnářství. Osobně jsem poznal jen jednu hodně rizikantně si počínající vlastenuku původního jména Božena Hauserová: za druhé světové války jako příslušnice amerických speciálních jednotek OSS se sice nevěnovala především šponzaji, ale na italské frontě se jí například podařilo přimět ke kapitulaci celičký batalion místních bojovníků.

Tento druh řemesla je především mužská záležitost. Materiál k dispozici byl k nezvládnutí, omezí se jen na období druhé světové války a událostí následné.

Rozlišovat snahy o proniknutí na nepřátelský terén, na rozdíl od rozkrádání na vlastním dvorečku, role jednosměrně či takové se službou oběma stranám. Jak se vyznat v motivaci? Jde o penize zejména, nebo do konce zcela výlučně? Jsem třeba posedlý bažením po pomstě, vůbec nic společného s plnou kapsou. Ideologické principy, na těch mi možná tuze záleží. Třeba případ Cicero - kryci jméno Elyesa Bazny, Turka či Albánce, povoláním valet neboli komorník či služebník Jeho Excellence velvyslance jménem Sir Hugo Knatchbill-Hugessen. Fotografoval všechny jeho dokumenty a prodával Němcům. Ti se mu odměňovali pětilibrovými britskými bankovkami - a všechny padělané. Ošámal sluha pak zcela neúspěšně zažával Velkoněmecou říši u berlínského soudu. Frustrace se si pak hoji psaním svých pamětí „I was Cicero“, a došlo i k jejich zfilmování s Jamesem Masonem v hlavní roli.

Za studené války, jakož i po ní, docházelo k početným případům přeběhlivosti - zdrojů prozrazení velkánských tajemství: Gouzenko, Nosenko, Ševčenko, Penkovský, špióni atomové Fuchs, May, Pontecorvo, čeští pojnavzni Séjna, Frölik, Bitman, případy z opačného tábora Philby, Burgess, MacLean, američtí Jidášové Ames, Hanssen.

vin, tuže se spřátelil s německým vojenským atašé, jímž byl podplukovník Eugen Ott. Sorgohe největší slabostkou byly ženy, mezi nimiž se rovněž ocitla velmi inteligentní agentka japonské tajné služby. Její zásluhou byl Sorge odhalen, v listopadu 1944 před popravčí četou nonšalantně kouřil svou poslední cigaretu. Sovětský svaz, tehdy ještě neutrální, protestoval a vlastně se neví, zda ona cigareta byla skutečně ta poslední. Britský diplomat tvrdí, že se s ním potkal v Šanghaji dva roky po válce.

Tak či onak, primát největšího špiona všech dob by si nejspíš zasloužil v Barceloně roku 1912 narozený Španěl Joan Pusol Garcia, jehož Němci jako svého špiona v roce 1941 propašovali do Londýna, aby tam s krycím jménem Arabel vytvořil účinnou výzvědnou síť. Jenže dotýký v té době již pracoval pro Brity pod jménem Garbo. V Berlíně byl za své zásluhy ve prospěch Třetí říše vysoce dekorován a podobné pocty se mu dostalo od Churchilla. A bez úhony celou válku bez šramů, takto s mnoha dekoracemi přežil.

Eli Cohen, narozen 1924 (stejný ročník jako Škvorecký) v Egyptě, byl nejúspěšnějším izraelským špionem všech dob. Ženatý, otec tří dětí, podařilo se mu získat přesvědčivou identitu syrského obchodníka v Argentině, pronikl k Sýrii do nejvyšších politických a vojenských kruhů, stal se hlavním poradcem syrského ministra národní obrany. To mu umožnilo seznámit se s veškerou syrskou obrannou strategií a informovat Izrael, aby se pak do neprítelého přesně trefil. Vědom si obrovského rizika, ve své práci pokračoval, až došlo k jeho zatčení a v roce 1965 k veřejné povápení na náměstí v Damašku.

Za studené války, jakož i po ní, docházelo k početným případům přeběhlivosti - zdrojů prozrazení velkánských tajemství: Gouzenko, Nosenko, Ševčenko, Penkovský, špióni atomové Fuchs, May, Pontecorvo, čeští pojnavzni Séjna, Frölik, Bitman, případy z opačného tábora Philby, Burgess, MacLean, američtí Jidášové Ames, Hanssen.

Mata Hari jako osmnáctiletá se vdá za dvojnásobně staršího důstojníka Rudolfa MacLeoda. Přeložen na Javu, největší ostrov nynější Indonésie, zemřela má nymfomanka s velkou oblibou pro luxusní způsob života. Ta ve věku 27 let se stíhá se její maminkou. KONEC □

Pro ND Ota Ulč

Paříž, věnuje se tanci stoprocentně nahatému, též prostituci v nejvýšší jakostní kategorii. Pseudosexuotická tanecnice v náboženských svatyních, vydává se za indicou princeznu, z jižní části kontinentu. Jí vytvořené jméno Mata Hari v doslovém překladu z javanské, nikoliv tedy z hindštiny, známená Eye in the Morning - "Ranní oko".

V roce 1906 rozvod, v roce 1907 přesun do Berlína, kde se jí dostává ještě znamenitější popularity. Její superstar, korunní princové, pomazané hlavy přijíždějí do Berlína strávit noc s tak exotickým fenoménem.

V roce 1914, začátkem první světové války, je již 37 roků, a německému císařství nabídla své služby jako šponinka. Šéf pruské tajné policie (předchůdce Gestapa) von Jagow, její vlivný milenec, zařídí pro ni výhodné luxusní sídlo k provozování intimit s vysoce důstojníky a diplomaty cizích mocností.

Občanství má holandské a Holandsko si za války zachovávalo svou neutralitu. Vydávala se za vůdcu německé tajné služby ve Francii, zraněný ruský důstojník pro ni ukradl francouzskou vojenskou tajemství, její zásluhou došlo k zatčení 66 francouzských zvědů na německém území, neprímo způsobila potopení 17 lodí transportujících britské jednotky, britskému milenci se svěřila s novým výnáletem, jímž byl tank, též se zasloužila o smrt polního maršála Lorda Kitchenera - a tohle vše byly jalové výmysly.

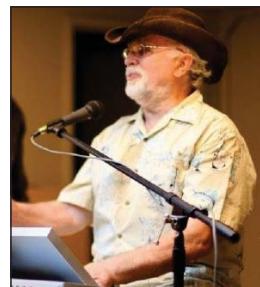
Své služby nabídla jak Britům, tak Francouzům. Brity ujišťovala, že vyzvídá pro Francouze a nikoliv pro Němce. Ziskávala rostoucí reputaci „nesnesitelné trapnosti“ (intolerable embarrassment).

Notný počet jejich bývalých milenců si 15. října 1917 (čili jeden měsíc před vypuknutím VŘSR) oddychl, když došlo k její popravě zastřelením, jež nepředpokládala, aniž je však vylučovala.

Zanechala po sobě dceru Bandu, nejpravděpodobnější nemanželskou zplozenou, která na rozdíl od své matky po sobě zanechala značnou špionskou kariéru. Vysoko inteligentní euroasijská kráska, která svůj talent uplatnila po japonské válcené okupaci tehdejší holandské kolonie a nynější Indonésie, Holanďanům ukradla jejich plány na znovudobytí kolonie, a předala je mistřinám nacionalistům. Po komunistické revoluci v Číně ji Američané pověřili úspěšným proniknutím do řad čínské rudé armády. V roce 1950, s vypuknutím korejské války, byla vyslána na výzvědu do Severní Koreje, kde ji ale jeden z původních spolubojovníků za japonskou okupaci rozpoznal a uadal. Dceru pak zastihl týž osud jako její maminku. KONEC □

Krátké po Novém roce se v Montrealu pořádaly tradiční Sokolské síninky. Velký a okázaný podnik, na který se sjížděli Čechoslováci ze všech koutů Montréalu a z jeho širokého okolí. Nikdo z montrealské české komunity si totiž zábavu tehdy nenechal ujít. Hrála kapela houslisty George Karlína a velká hala radnice v bohaté čtvrti Mont Royal, sál pro nějakých 200 lidí byl vždy plný.

Tehdejší předseda Českého sdružení Montréalu pan Zicha nám nově příchozím navrh vám pomáhat s přípravou zábavy a s obsluhou hostů, „co si tam vyděláte, je vaše...“ Myšlenka, že poznáme plno dalších našich lidí s možností něco si při tom i přivydělat, se nám s Pavlem Plickou zalíbila. Zbandovali jsme i jednoho naše mladšího kamaráda, který s námi tancoval v Besedě paní Lavalové, a jelikož jeho maminka a sestra se zábavy nemohly zúčastnit, vyrazili jsme plně elánu na zábavu sami tři.

Montreal byl tehdy plný českých průmyslníků, úspěšných podnikatelů a byznys lidí, kteří nás nové rádi podporili slušnými tipy, a my se mohli coby pinglové uběhat. Nás mladší kamarád pomáhal u baru a ve své mladické nerozvážnosti, aby nám dokázal, že je také chlapák, po zábavě vymasknul nedokončenou láhev ginu na ex, chvilku postával ztrnule vedle baru a pak se nám zhroutil do náruče. Honem jsme se po-

S MUZIKOU DO EMIGRACE

Pro ND Honza Chlumský (9)

koušeli sehnat někoho, kdo by nás dovezl k nám, protože přivézt ho v této kondici domů k mamince jsme si netroufali. Jedna starší paní se uvolila nás domů zavést, ale na cestě se kamarádovi přitížilo a zoufalé volání dotýcné dámý „vystříte mu hlavu z okénka“ přišlo pozdě. Nás mořskou nemocí postížený kamarád poznámenal auto naší samaritánky pak i v venčí, a my poté zůstali stát opuštěni a samaritánkou nenáviděni na ulici na půl cestě k našemu bydlišti.

V dešti, který padal na umrzlou zledovatělou vozovku jsme pak klouzajíce a padajíce do studených louží dorazili domů s kamarádem, který o sobě občas i částečně věděl. Promocieni na kost jsme hned provinile nacpalí pod studenou sprchu tak, jak byl, a přes jeho hlasité protesty jsme ho tam dobrých 5 minut drželi. Pak jsme zatelefonovali jeho mamince, že chlapec je v pořádku, je u nás, nechcemu ho budit, právě usnul, a domů že přijede až zítra, protože metro již nejezdí... Pak jsme spočítali své tipy. Vyběhali jsme si okolo 25 dolarů každý, na tehdejší dobu slušný peníz, a tak jsme sli spokojení ulehčout na matraci ke kamarádovi, který již tou dobou spokojeně a mírumilovně chrápal.

Po Šibřinkách ale Pavlika Plicku postihla nemilá věc. Ztratil práci. Jeho podpora v nezaměstnanosti nestačila na placení jeho poloviny činže a bylo nutné najít řešení. Pavel byl tramp a dobrorodý, toužící vidět Vancouver a Hory Skalisté, a nyní se mu naskytla příležitost. Půjčil si z mých nepatrých úspor na vlak a na kapesné, rozložili jsme se, a odjel za svým snem. Dohoda byla, že já ještě pár týdnů budu kolektovat jeho nezaměstnanou, až se mi jeho dluh zaplatí. Tak se také stalo. Za nějakou dobu, když jsem pátáral, jak se Pavel má, mi kdosi prozradil, že prý Plicka ve Vancouveru nic nedělá, jezdí na pramici a chytá ryby. Co na tom bylo pravdy nevíme, ale od té doby jsem se o Pavlovi víc nic nedovíděl. Jen doufám, že ho nějaká ta rybí potvora nestáhla pod hladinu... □

POKRAČOVÁNÍ

Jak dlouho že jim budou vděční?

Pro ND Eva Firlová

Četla jsem v novinách, že se sešli představitelé různých států v Ženevě, aby rozhodli, co udělat se Sýrií a její už třetí rok trvající občanskou válkou. Nadějně to nevypadá, protože Asad se vzdávl vlády nad Sýrií nechodlá a Obama není dost silný, aby ho přiměl k úprku z Damašku. Zvláště proto, že Asad je Putinův mazlíček.

Situace v této oblasti Blízkého východu je ale urgentní, protože okolní státy, které kromě Turcka v Ženevě nejsou, jsou zaváleny uprchlíky, a které nemají ani prostředky, ani infrastrukturu, aby se o ně postaryl. Jordánsko se šestí milióny obyvatel je zvláště v trublu, protože takové množství uprchlíků, půl miliónu, může destabilizovat tento chudý stát jak se už jednotu stalo začátkem 70. let minulého století, když se palestinské teroristé pokusili svrhnut jordánského krále Husejna. Poražení teroristé se přesunuli do Libanu, kde zahájili 15 let trvající občanskou válku s následnou destrukcí Bejrútu, "Paříže východu".

Uprchlíci byli vždy produktem válek. Poražené armády i civilní obyvatelstvo prchalo před invazi, okupací, hnání strachem před zvěstmi i skutečností. 20. století bylo zvlášť bohaté na uprchlické přesuny, ale ani vzdálenější minulost není ušetřena putování uprchlíků.

Největší přesun uprchlíků a následující pohyb celých statisíců se nazývá v dějepise Stěhování národů, které zničilo západofínskou říši. Málem zničilo i tu východofínskou. Začalo to nečasně, na úplně východní straně euroazijské pevniny. Číňané odrazili útok Hunů ve 3. století n. l. Hunové se tedy obrátili na západ a destruktivně (byly pastevci a netoužili po lidech, jen po pastvinách, prostých od lidí) postupovali celá desítka směrem na západ.

Kolik lidí zahynulo, nebo se k nim přidalo, není jasné, ale časem Hunové dorazili do evropské části kontinentu. Narazili přitom na kmény a kmenové svazy, o kterých už se v Římě a Konstantinopoli vědělo. Germánští Visigó-

tové a Ostrogótové obydleli pásmo, táhnoucí se od Baltského moře až na Krym a vytvořili kmenový svaz s králem v čele. Hunům se vojensky postavili, ale byli poraženi. Visigótové před Huny prchali až k Dunaji, kde v r. 370 n. l. byla hranice římské říše. Ostrogótové byli dílem zničeni, dílem se k Hunům přidali a dílem přežívali na Krymu.

Visigótové, poražení bojovníci a civilní obyvatelstvo se tlačilo k Dunaji a vyslali posly do Konstantinopole o povolení se usadit na severu dnešního Bulharska a v Srbsku. Východofínský císař Valens povolení udělil a poslal úředníky, aby zřizovali uprchlické tábory. Přes vysoký jarní Dunaj se plavily vory, kanoc vydlabané z kmenů stromů, jakékoli plavidlo, co bylo po ruce, převáželo uprchlíky ze severní na jižní stranu Dunaje. Visigótové dostali povolení k usazení v řídce obydlených oblastech pod podmínkou, že budou dodávat vojáky do římské armády. Stali se z nich tzv. Foederati, spojenici. Visigótové se usadili, začali orat a vládat, ale po třech letech se rozhoďli, že vlastně nemají za co být vděčni a vypořádali smlouvou s Valensem a dali se do loupežení a drancování okolí. Císař Valens se Visigótům postavil v roce 378 v bitvě u Adrianopole, kde bylo římské vojsko poraženo a Valens zabit. Následovalo 6 let loupežení a destrukce na Balkánu.

Tyto události, jak zaznamenané v Historii posledního antického historika Ammiana Marcellina, můžou připomínat české rěční "čin" Motýl efekt - mávnutí motýlích křídel v Brazílii vyvolá uragán na druhé straně zeměkoule.

Největší přesun uprchlíků a následující pohyb celých statisíců se nazývá v dějepise Stěhování národů, které zničilo západofínskou říši. Málem zničilo i tu východofínskou. Začalo to nečasně, na úplně východní straně euroazijské pevniny. Číňané odrazili útok Hunů ve 3. století n. l. Hunové se tedy obrátili na západ a destruktivně (byly pastevci a netoužili po lidech, jen po pastvinách, prostých od lidí) postupovali celá desítka směrem na západ.

Kolik lidí zahynulo, nebo se k nim přidalo, není jasné, ale časem Hunové dorazili do evropské části kontinentu. Narazili přitom na kmény a kmenové svazy, o kterých už se v Římě a Konstantinopoli vědělo. Germánští Visigó-

tovi a Ostrogótové obydleli pásmo, táhnoucí se od Baltského moře až na Krym a vytvořili kmenový svaz s králem v čele. Hunům se vojensky postavili, ale byli poraženi. Visigótové před Huny prchali až k Dunaji, kde v r. 370 n. l. byla hranice římské říše. Ostrogótové byli dílem zničeni, dílem se k Hunům přidali a dílem přežívali na Krymu.

Z Visigótů přišli Ostrogóti, Langobardi a Slované. Hunové postupovali až do Francie, kde byli poraženi Římany na Katalánských polích v r. 451, v poslední velké bitvě západořímského impéria. Hunské panství se tím rozpadlo, hunský chán Attila zmínil, ale důsledky jejich postupu do Evropy cítíme dodnes ve formaci dnešních států.

A to vše začalo tisíce a tisíce kilometrů na východ u čínské zdi, kdy nějaký hunský klan nedokázal překonat čínský odpor. Jako motýl efekt - mávnutí motýlích křídel v Brazílii vyvolá uragán na druhé straně zeměkoule.

Motýl efekt bezvýznamné porážky nomádského kmene 10 tisíc kilometrů na východ od Konstantinopole způsobil pád civilizace v západní Evropě a temná staletí středověku, kdy život většiny lidí byl brutální, ošklivý a krátký. Co se stane s těma miliemi syrských uprchlíků, kteří jsou nyní v uprchlických táborech kolem Sý-

Konstantinopolské hradební mury

Foto Wikipedia

certu dobré, peklem se ti odmění". Nový císař, Theodosius, Visigóty zpacifikovali, i když je neporazili a nastal nejistý mír; Visigóty pomalu postupovali až do

rie u sousedů, kteří nemají na to je vydržovat? Jak dlouho jim budou ti bojovní mezi nimi vděční, že si zachrání životy - než začnou rozvracet své hostitele? □

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává **Masaryk Memorial Institute, Inc.**, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho eventu, zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatitel žádny nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Brigitá Hamavašová, Barbara Sherriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grossman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinová (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury), Radka Mayerová (Edmonton).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č. 11958278/RR0001. Jejím posláním je udržovat českou a slovenskou kulturní tradici a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmen tel. 416.439 4354 (ÚT, ST, ČT), fax 416.439 6473, office@masaryktown.org

Roční předplatné: Kanada \$ 46 CAD, USA \$ 68 USD, ostatní \$ 96 USD. Šéky zasílejte laskavě na adresu redakce (viz nahoře, shodná s adresou MMI).

Ceny inzerátů sdělíme na požádání. Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová cell: (647)608 1713 Pište vera.toronto@gmail.com

SLOVENSKÝ BOCELLI V TORONTO

Od 19. marca do 4.aprila budou mat Slováci v Kanade a v Detroide v USA šancu stretnúť sa a vypočuť si slovenského umelca Mariána (Maroša) Bangu. Marián Banga je charizmatický nevidiaci umelec s krásnym hlasom a veľkým srdcom, nazývaný aj slovenský Bocelli. So svojou manželkou Alexandrou, taktiež nevidiacou, ktorá je jeho manažérkou a moderátorkou jeho koncertov plánujú vystúpiť od Montrealu, cez Ottawu, Toronto, Windsor až po Detroit.

Marian spieva operné árie, operety, kantilény, evergreeny, piesne z repertoáru slávnych tenorov L. Pavarottiho, A. Bocelliho a P. Dvorského, sakrálnu hudbu a tanecné a ľudové piesne rôznych národov (cigánske, madarské, ruské, moravské). Vďaka fenomenálemu hudobnému sluchu napriek svojmu zrakovému handicapu vynikajúco hrá na 4 hudobných nástrojoch a dokáže sa aj sám pri spev doprevádzat. Pieśni, ktoré spieva Maroš Bango na koncertoch, sú určené širokemu publiku. Sú to silné melódie, ktoré úticia na ľudske srdcia a pohľadzajú dušu. V jeho piesňach si nájdu svoje posolstvo všetci - šťastne aj nešťastne zaľúbení, mladí, aj skôr narodení, veseli až tí, ktorí možno práve stratili niekoho blízkeho. Všetci však z jeho koncertov odchádzajú s pocitom jedinečného hudobného zážitku. Maroš Bango má krásny hlas, ale to, čo robí jeho vystúpenie neopakovateľné, je jeho srdce, ktoré je citíť z jeho pieśni a rozádava ho aj všetkým okolo seba.

Marošova hviezda začínila po prvý krát v umeleckom svete v relácii STV v programe „Modré z neba“ v roku 2009, kde sa mu vypnul dlhoročný sen a zaspievať si so slovenským tenorom maestrom Petrom Dvorským. Tento televíziony vysielaný program katapultovala Maroša na spevácke výstiene. Nasledovali početné pozvania vystúpiť v rôznych benefičných programoch v televízii, a koncertných sálach po celom Slovensku. Jeho účasť v „EuroSong Contest“ kde bol účastníkom slovenského finálového kola, a významný benefičný koncert Nadácie Orange „Poviem Vám to piesňou!“ - v roku 2010 mu otvoril cestu na medzinárodné javisko.

Dnes sa Maroš nesmierne teší na svoju prvú cestu za oceán medzi svojich rodákov a verí, že spolu prejúz prekrásne chvílie nielen pri krásnej slovenskej piesni, ale aj tých najkrajších piesňach ktoré človek kedy zložil. Maroš vydal už svoje tretie CD (Bludisko, CD Poviem Vám to piesňou a Čas vianočný) ktoré si bude možno zakúpiť počas jeho koncertov.

POTVRDENÉ DATUMY A ČASY KONCERTOV V KANADE:

PÁ 21.3. v 19.00 - restaurant Prague, 450 Scarborough Golf Club Rd. Scarborough (Toronto), \$15.00, Milan Popik 905.794-1141, restaurant 416.289-0283

SO 22.3 v 19.00 - St. Mary's Roman Catholic Church, 190 MacTaggart Drive, Nobleton \$15.00, Youth under15 - free. Office:905.939-2256, st_mtm_church@hotmail.com, Donna 905.851-8060, Deacon Milan 905.794-1141

Ne 23.3. v 15.00. - Sts. Cyril and Methodius, 5255 Thornwood Dr. Mississauga, \$15.00 in advance, \$20.00 at the door, Office 905.712-1200, Peter Repka 905.616-0624, office@slovakparish.ca

32 YEAR OLD (172CM/70KG) UNIVERSITY EDUCATED PROFESSIONAL LOOKING FOR

a smart, funny, non-materialistic young lady, who does not take herself too seriously, is curious about the world, and enjoys travelling. I have been fortunate enough to see most of Europe, go to India and Peru, teach English in Korea and the Czech Republic, and volunteer at a camp for orphans in Ukraine. Ideally, you're someone who wants a family in the future and who would be comfortable having a partner who speaks Czech to the children. I look forward to your email hledam@torontomail.com

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ

zve příznivce zimních sportů na

43. ZIMNÍ HRY

Sobota 22.února 2014, zimní středisko "Horseshoe Valley"

Začátek: - běh v 10.00 h.

- slalom snowboarding ve 13.00 h.

Přihlášky do pondělka 17. 2.

SOKOL CANADA

*Is inviting all friends and lovers of winter sports to
Its 43. Winter Games, "HORSESHOE VALLEY
SA February 22nd*

Cross country at 10.00 A.M.

Downhill and snowboarding at 1.00 P.M.

Entry deadline MO FEBRUARY 17, 2014

*Social gathering and medal ceremony after the
competition upstairs in the main chalet.*

Info and Entry forms:

wendynewmarket@sypatiko.ca
www.sokolcanada.ca

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:

UDÝCHANÝ POŠTÁK PRINESE
DĚDOVÍ DŮCHOD: "DĚDO, UŽ MĚ
NEBAVÍ CHODIT KAŽDÝ MĚSÍC ZA
VÁMI NA SAMOTU 15 KM OD VS!.
DĚDA NA TO: "NEROZČILUJ MĚ,
NEBO SI ... TAJENKA..."

Webová stránka MMI:

[www.
masaryktown.ca](http://www.masaryktown.ca)

Předplatné novin na adresě:

NOVÝ DOMOV
450 Scarborough Golf
Club Rd. Toronto ON
M1G 1H1

Roční předplatné:
Kanada \$ 46 CAD
USA \$ 68 USD
ostatní \$ 96 USD

KŘÍŽOVKA PRO VOLNOU CHVÍLI

UDÝCHANÝ POŠTÁK PRINESE DĚDOVÍ DŮCHOD: "DĚDO, UŽ MĚ NEBAVÍ CHODIT KAŽDÝ MĚSÍC ZA VÁMI NA SAMOTU 15 KM OD VS!" DĚDA NA TO: "NEROZČILUJ MĚ, NEBO SI	POMŮCKA: ACCRA ENKIDU,ISSA PACATO	PODÍVANÁ	INICIÁLY HERČEKY MANDLOVÉ	ANGLICKÝ "ČERVENÝ"	JMÉNO MODERATORA ZÁŘIBNICKE	POKUTOVÝ KOP	RUSKÉ UKAZOVACÍ ZÁJMENO	SULFID TANTALU (VZ.)
	PODOKENNÍ DESKA							
	INICIÁLY ATLETA ZMĚLÍKA	VAJEČNÝ POKRM						
		1						
ČÁST MÍSTNOSTI			MUŽ.JMÉNO					
STĚBLO (NÁRČICÍM)			AFRIČKÝ ŽIRAFOVÝ SAVEC			ZNAČKA SODIKU		PC KLÁVESA K POTVRZENÍ PŘÍKAZU
	VŘÍSKÁNÍ				ČESKÝ MALÍŘ			VODOROVNÁ CHODBA RAZENÁ VE SVAHU
	PROTAŽENÁ MLÝNKEM				ZÁSTUP			
OBCHODNÍK S MEDEM						ZKRATKA TRIHAVINY		
						CHUMEL		
INICIÁLY ZPĚVÁCKY DUSLOVÉ		V HUDBĚ KLIDNĚ						
		KALÁ						
LEGENDÁRNÍ SUMERSKÝ HRDINA							ŠPANĚLSKÝ ČLEN	
							RÍM.253	
LITINOVÝ PLÁT			HL.MĚSTO GHANY					
		MOMENT HYBNOSTI ČASTICE						
MUŽSKÉ JMÉNO						MPZ EKVÁDORU		ČESKÝ ZPĚVÁK
	MEZINÁR, DESETINNÉ TRÍDĚNÍ (ZKR.)	ANGLICKÝ "VZHŮRU" MEGAELEK- TRONVOLT+zn.				POKOJ		JEZEVČÍK
RÍM.2504						JMÉNO REZISERA OLMERA		
						DOMACKÝ ISABELA		
						SPZ TREBÍČE		
2								
TVØJE			MOTO- CYKLOVÁ TERÉNNÍ SOUTĚŽ					

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY Z TOHOTO ČÍSLA:

UDÝCHANÝ POŠTÁK PRINESE DĚDOVÍ DŮCHOD: "DĚDO, UŽ MĚ NEBAVÍ CHODIT KAŽDÝ MĚSÍC ZA VÁMI NA SAMOTU 15 KM OD VS!" DĚDA NA TO: "NEROZČILUJ MĚ, NEBO SI	POMŮCKA: ACCRA ENKIDU,ISSA PACATO	PODÍVANÁ	INICIÁLY HERČEKY MANDLOVÉ	JMÉNO MODERATORA ZÁŘIBNICKE	POKUTOVÝ KOP	RUSKÉ UKAZOVACÍ ZÁJMENO	SULFID TANTALU (VZ.)
	PODOKENNÍ DESKA	P	A	R	A	P	T
INICIÁLY ATLETA ZMĚLÍKA	VLAJEČNÝ POKRM	1	O	M	E	L	E
ČÁST MÍSTNOSTI	MUŽ.JMÉNO			D	A	N	O
STĚBLO (NÁRČICÍM)	AFRIČKÝ ŽIRAFOVÝ SAVEC					PC KLÁVESA K POTVRZENÍ PŘÍKAZU	VODOROVNÁ CHODBA RAZENÁ VE SVAHU
	ZNAČKA SODIKU						
VŘÍSKÁNÍ	ČESKÝ MALÍŘ						
PROTAŽENÁ MLÝNKEM	ZÁSTUP						
OBCHODNÍK S MEDEM	ZNAČKA TRIHAVINY						
	CHUMEL						
INICIÁLY ZPĚVÁCKY DUSLOVÉ	V HUDBĚ KLIDNĚ						
	KALÁ						
LEGENDÁRNÍ SUMERSKÝ HRDINA	SPNĚLSKÝ ČLEN						
	RÍM.253						
LITINOVÝ PLÁT	HL.MĚSTO GHANY						
	MOMENT HYBNOSTI ČASTICE						
MUŽSKÉ JMÉNO	MPZ EKVÁDORU						
	POKOJ						
MEZINÁR, DESETINNÉ TRÍDĚNÍ (ZKR.)	JMÉNO REZISERA OLMERA						
RÍM.2504	DOMACKÝ ISABELA						
	SPZ TREBÍČE						
2							
TVØJE							

NOVÝ DOMOV - OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

O Věk do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Nový odběratel O do 60 let O nad 60 let O nad 70 let O nad 80 let

Předplatné Nového domova \$

Dar tiskovému fondu MMI \$ Přikádám šek na \$

Jméno a příjmení

Adresa

Poštovní kód

Telefon

Email.....

Šek zaplatěte poškrově ne:

Nový domov, 450 Scarborough Golf Club Rd.

Scarborough M1G 1H1, ON

Roční předplatné: Kanada \$ 46 CAD, USA \$68 USD, ostatní \$96 USD

Za dary nad \$15 bude kanadským dárčům zaslán Charitable donation tax receipt. Děkujeme dárčům za jejich velkomyšlenost.

Info: vera.toronto@gmail.com, cell 647.608 1713, redakce 416.439 9557

SEAT SALE

HEART OF EUROPE HOLIDAYS

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

MEMBER OF: IATA TICCA CLIA

BOOK NOW AND SAVE

ČTRNÁCTIDENÍK NOVÝ DOMOV
pohoda do každého domova
objednejte na 647.608 1713

BrouCzech - Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium
BrouCzech Lager Beer

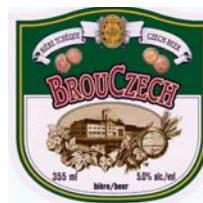
Served @ Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Oshawa
to St. Catharines.

Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie,
Collingwood, Kitchener/ Waterloo, Brantford, London, Windsor and
surrounding areas.

Find your beer store at
www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager
and click "View Locations" Brewery info: www.novopackepivo.cz

Price for a six-pack in 2014 reduced by 13%
24 bottles by another 9% !

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

to individuals, groups and corporations within Canada as well as to the United States, Europe and the World. Our services include consulting and booking of flights, cruises, hotels, all-inclusive packages, travel medical insurance, car rentals.

We are introducing a new service via Polimex:
SENDING PARCELS TO SLOVAKIA AND CZECH REPUBLIC

Surprise your loved ones overseas with a gift from Canada and save money on postage: [Example of market price](#):

3 kg parcel, dimensions: 35 cm x 35cm x 35cm:

Canada Post - \$ 95.92 TNT courier - \$132.69

Polimex - \$ 2.99 per kg + \$20 fee = 28.97

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel

Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

email: agatha@intertravel.ca web: www.intertravel.ca

Please note our new address: 300 Sherbourne St., suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station).
Very convenient location with subway access or parking behind the building.

**Travel with confidence,
Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

Restaurant Praha na Masaryktownu

tradiční česká, kanadská i eurokuchyně, svatby, nedělní obědy, příležitostná a rodinná setkání, recepce

ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00

SO 12.00-23.00 NE 12.00(14.00)-22.00

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

rezervace volejte 416.289 0283

"Without the effort to make changes, one will remain in darkness..."

**Maroš
Bango**

in the concert
Tribute to Humanity

Together with guests
Anna Morrone (soprano) and Anthony Macri (tenor)

March 21, 2014 - 7:00PM

Prague Restaurant
450 Scarborough Golf Club Road
Scarborough (Toronto)

Tickets \$15.00

Restaurant (416) 289-0283
Milan Popik 905-794-1141